

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 420

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 iunie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
586.	— Hotărâre privind redistribuirea sumelor alocate la titlul „Cheltuieli aferente programelor cu finanțare rambursabilă” în bugetul pe anul 2011 între Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.....	2
587.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 445/2007 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici pentru obiectivul de investiții „Variantă de ocolire Suceava”	2–3
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR		
203.	— Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 139A din 3 mai 2011 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală	4–21
204.	— Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 114A din 5 aprilie 2011 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală.....	22–32

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind redistribuirea sumelor alocate la titlul „Cheltuieli aferente programelor cu finanțare rambursabilă” în bugetul pe anul 2011 între Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 15 din Legea bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010, **Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă diminuarea cu 10.750 mii lei a sumelor alocate Ministerului Sănătății în bugetul pe anul 2011 la capitolul 66.01 „Sănătate”, titlul „Cheltuieli aferente programelor cu finanțare rambursabilă”.

Art. 2. — Se aprobă suplimentarea cu 10.750 mii lei a sumelor alocate Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale

în bugetul pe anul 2011 la capitolul 68.01 „Asigurări și asistență socială”, titlul „Cheltuieli aferente programelor cu finanțare rambursabilă”.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările prevăzute la art. 1 și 2 în volumul și în structura bugetelor celor două ministere.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu
Ministrul sănătății,
Cseke Attila

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Laurențiu Sebastian Lăzăroi

București, 8 iunie 2011.
Nr. 586.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 445/2007 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici pentru obiectivul de investiții „Variantă de ocolire Suceava”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 445/2007 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici pentru obiectivul de investiții „Variantă de ocolire Suceava”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 18 mai 2007, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului

Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.”

2. **Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

Art. II. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 8 iunie 2011.
Nr. 587.

ANEXĂ

(Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 445/2007)

**INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiție „Varianta de Ocolire Suceava”**

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii**Beneficiar:** Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.**Amplasament:** județul Suceava**Indicatorii tehnico-economici:**

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA: (în prețuri la data de 2 ianuarie 2011/1 euro = 4,284 lei),				mii lei	361.943*)
din care:					
— construcții+montaj (C+M)				mii lei	265.407
Eșalonarea investiției:					
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>36.194</u>		
	C+M	mii lei	26.541		
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>72.389</u>		
	C+M	mii lei	53.081		
Anul III	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>253.360</u>		
	C+M	mii lei	185.785		
Capacități:					
— lungime drum:				12,434	km
— lățime platformă:				10	m
— parte carosabilă:				2 x 3,50	m
— acostamente consolidate:				2 x 0,75	m
— benzi de încadrare:				2 x 0,75	m
— structura rutieră este dimensionată pentru sarcina de 11,5 tone.					
Noduri rutiere:					
— nod rutier cu DN 2, km 13+200;					
— nod rutier cu DN 2, km 0+200;					
— nod rutier cu DN 17, km 7+300;					
— intersecție la nivel tip girație cu DJ 209C.					
Lucrări de artă:				18 buc.	2.060,44 m
— poduri:				6 buc.	744,98 m
— pasaje:				8 buc.	318,42 m
— viaducte:				4 buc.	997,04 m
Durata de realizare a investiției:				36 luni.	

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform Normativului P 100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 139A din 3 mai 2011 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală

Având în vedere dispozițiile art. 131² alin. (9) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Decizia civilă nr. 139A din 3 mai 2011 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie, privind schimbarea în parte a Hotărârii arbitrale din data de 12 aprilie 2010 având ca obiect forma finală

a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 mai 2010, în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 189/2010.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Robert Bucur

București, 27 mai 2011.
Nr. 203.

ANEXĂ

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 7 aprilie 2011

Curtea constituită din:

Președinte — Andreea Vasile
Judecător — Ileana Ruxandra Dănăilă
Grefier — Noemi Grațiana Stanciu

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturile de Autor și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — AOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (ORDA), în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION — S.R.L.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturile de Autor, reprezentată de avocat Roată Palade Alexandru, cu împuternicire avocațială nr. 194.467 din 29 iunie 2010, și apelanta Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, prin consilier juridic Esadaawi Ferid, cu delegație de reprezentare la dosar, apelanta Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — AOSR și intimata Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L., prin avocat Alexander Popa, cu împuternicire avocațială nr. 252.561 din 7 septembrie 2010, lipsind apelantul Centrul de

Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB și intimații Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION — S.R.L. și Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea acordă cuvântul pe excepția lipsei calității procesuale pasive a intimății ORDA.

Apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturile de Autor pune concluzii de admitere a excepției lipsei calității procesuale pasive a intimății ORDA.

Reprezentantul apelantei Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — AOSR și al intimății Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L. solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a intimății ORDA.

Reprezentantul apelantei Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, pune concluzii de respingere a excepției lipsei calității procesuale pasive a intimății ORDA.

Curtea, deliberând, admite excepția lipsei calității procesuale pasive a intimății ORDA, întrucât acesta este un organ care a emis hotărârea arbitrală apelată în prezenta cauză și, în consecință, nu poate avea și calitatea de parte.

Apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația Pentru Drepturile de Autor învederează instanței că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat și solicită cuvântul pe cererile de apel.

Reprezentantul apelantei Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — APOSR și al intimatei Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L. învederează instanței că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat și solicită cuvântul pe cererile de apel.

Reprezentantul apelantei Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, învederează instanței că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat și solicită cuvântul pe cererile de apel.

Curtea, având în vedere că nu mai sunt alte cereri de formulat sau probe de administrat, acordă cuvântul pe cererile de apel.

Reprezentantul apelantei Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — APOSR și al intimatei Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L. solicită admiterea propriului apel astfel cum a fost formulat și motivat, solicitând amânarea pronunțării cauzei pentru a depune concluzii scrise.

Apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația Pentru Drepturile de Autor solicită admiterea propriului apel astfel cum a fost formulat și motivat, modificarea în parte a metodologiei stabilite prin hotărârea arbitrală, respectiv modificarea în parte a metodologiilor a căror

formă a fost stabilită prin Hotărârea arbitrală din 12 aprilie 2010 în sensul modificării art. 4, art. 5 alin. (1) pct. A, art. 5 alin. (1) pct. A lit. e), art. 7 alin. (1) lit. e), art. 7 alin. (2) lit. f) și art. 8, cu cheltuieli de judecată.

În ceea ce privește celelalte apeluri formulate în cauza de față, pune concluzii de respingere a acestora.

Reprezentantul apelantei Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, solicită admiterea propriului apel astfel cum a fost formulat și motivat. De asemenea, solicită admiterea apelului formulat de apelanta Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB și a apelului formulat de apelanta Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — APOSR și de intimata Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L., precum și respingerea apelului formulat de apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația Pentru Drepturile de Autor.

Reprezentantul apelantei Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — APOSR și al intimatei Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L. pune concluzii de respingere a apelului formulat de apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația Pentru Drepturile de Autor.

CURTEA,

Pentru a da posibilitate părților să formuleze și să depună concluzii scrise,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei pentru data de 14 aprilie 2011.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Noemi Grațîela Stanciu

Dosar nr. 4.504/2/2010

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 14 aprilie 2011

Curtea constituită din:

Președinte — Andreea Vasile

Judecător — Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier — Noemi Grațîela Stanciu

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor

din România — Asociația pentru Drepturile de Autor și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul ORDA, în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION — S.R.L.

CURTEA,

Pentru a da posibilitate părților să formuleze și să depună concluzii scrise,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei pentru data de 21 aprilie 2011.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Noemi Grațîela Stanciu

Dosar nr. 4.504/2/2010

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ

ÎNCHEIERE**Ședința publică din 21 aprilie 2011**

Curtea constituită din:

Președinte — Andreea Vasile

Judecător — Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier — Noemi Grațîela Stanciu

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor

din România — Asociația Pentru Drepturile de Autor și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul ORDA, în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION — S.R.L.

CURTEA,

Pentru a da posibilitate părților să formuleze și să depună concluzii scrise,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei pentru data de 28 aprilie 2011.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Noemi Grațîela Stanciu

Dosar nr. 4.504/2/2010

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ

ÎNCHEIERE**Ședința publică din 28 aprilie 2011**

Curtea constituită din:

Președinte — Andreea Vasile

Judecător — Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier — Marina Daniela Ungureanu

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor

din România — Asociația pentru Drepturile de Autor și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION — S.R.L.

CURTEA,

În aceeași compunere și pentru aceleași motive, având în vedere faptul că grefierul de ședință din data de 7 aprilie 2011 se află în concediu medical, urmează ca pentru acesta să semneze grefierul-șef, astfel încât

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei pentru data de 2 mai 2011.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 28 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Marina Daniela Ungureanu

Dosar nr. 4.504/2/2010

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ

ÎNCHEIERE**Ședința publică din 2 mai 2011**

Curtea constituită din:

Președinte — Andreea Vasile

Judecător — Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier — Marina Daniela Ungureanu

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulată de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor

din România — Asociația pentru Drepturile de Autor și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION — S.R.L.

CURTEA,

În aceeași compunere și pentru aceleași motive, având în vedere faptul că grefierul de ședință din data de 7 aprilie 2011 se află în concediu medical, urmează ca pentru aceasta să semneze grefierul-șef, astfel încât

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei pentru data de 3 mai 2011.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 2 mai 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Marina Daniela Ungureanu

Dosar nr. 4.504/2/2010

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ

DECIZIA CIVILĂ Nr. 139A**Ședința publică din 3 mai 2011**

Curtea constituită din:

Președinte — Andreea Vasile

Judecător — Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier — Marina Daniela Ungureanu

Pe rol se află pronunțarea asupra cererilor de apel formulată de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturile de Autor (UCMR—ADA) și Primăria Municipiului București (PMB), prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole — APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (ORDA), în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS — S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION — S.R.L.

Dezbaterile pe fondul cererilor de apel au avut loc în ședința publică din data de 7 aprilie 2011, când părțile prezente au pus concluzii ce au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta decizie, și când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a

amânat pronunțarea pentru data de 14 aprilie 2011, 21 aprilie 2011, 28 aprilie 2011, 2 mai 2011 și 3 mai 2011, când în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

CURTEA,

Asupra apelurilor de față, reține următoarele:

Ca urmare a Cererii de arbitraj formulate de reclamanta UCMR—ADA, înregistrată la ORDA cu nr. RGII/7.038 din 7 ianuarie 2010, prin care acest organism de gestiune colectivă a solicitat stabilirea formei finale a Metodologiei având ca obiect remunerațiile convenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publică a operelor muzicale în spectacole sau concerte, ORDA [în temeiul prevederilor art. 131² alin. (4) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare] a convocat părțile la data de 12 ianuarie 2010 în vederea desemnării prin tragere la sorți a 5 arbitri titulari care să constituie completul de arbitraj, precum și a 3 arbitri de rezervă.

Conform procesului-verbal încheiat la 12 ianuarie 2010, având în vedere prevederile art. 131² alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, părțile au procedat la tragerea la sorți a arbitrilor din lista prevăzută în

Hotărârea Guvernului nr. 128/2002 privind numirea membrilor corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

Ulterior, prin Adresa nr. RGII/7.629 din 10 martie 2010, ORDA, în conformitate cu prevederile art. 131² alin. (5) din Legea nr. 8/1996, a convocat pentru data de 11 martie 2010, la sediul său din București, Str. Transilvaniei nr. 2, sectorul 1, arbitrii desemnați și părțile, în vederea constituirii completului de arbitraj.

ORDA a luat act de retragerea din completul de arbitraj din motive obiective a arbitrilor titulari Popescu Romeo Radu, Mihai Lucian și Vasiliu Adrian, astfel încât au fost convocați pentru participarea în cadrul arbitrajului arbitrii de rezervă desemnați, și anume domnii Lucan-Arjoca Marius, Popovici Ernest și Seucan Claudiu.

Conform procesului-verbal încheiat, completul de arbitraj s-a constituit la data de 11 martie 2010, când arbitrii au stabilit onorariul, primul termen și locul arbitrajului și au informat părțile despre aceste aspecte.

Prin cererea de arbitraj formulată, UCMR—ADA solicită stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerațiile convenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publică a operelor muzicale în spectacole sau concerte. În motivarea cererii de arbitraj, în conformitate cu prevederile art. 123¹ alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, UCMR—ADA arată că dreptul ce face obiect al metodologiei este dreptul patrimonial privind comunicarea publică a operelor muzicale, gestionat colectiv în mod obligatoriu. În acest sens, UCMR—ADA solicită ca la stabilirea formei finale a metodologiei să fie avute în vedere propunerile UCMR—ADA aflate în concordanță cu drepturile patrimoniale de autor câștigate și recunoscute pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte și spectacole pe teritoriul României. Se susține și faptul că baza de calcul al remunerațiilor propusă de UCMR—ADA este în concordanță cu prevederile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, și cu practica din domeniu.

În contradictoriu cu opiniile UCMR—ADA, prin notele de ședință formulate, ARCUB, APOSR și PMB — Direcția cultură precizează că principiile aplicabile metodologiei propuse sunt următoarele: o variantă a textului metodologiei mai simplificată, pentru a fi mai ușor de aplicat; aplicarea practicii europene din domeniu; aplicarea unor sume forfetare sau a unor procente la o bază de calcul, în funcție de tipul, valoarea și anvergura spectacolului, evenimentului sau concertului; stabilirea bazei de calcul raportat la încasările din vânzarea de bilete și, în cazul în care nu există vânzare de bilete, plata unei sume forfetare ori a unui procent din onorariile artiștilor interpreți și costul de lumini și sunet destinate exclusiv comunicării de opere muzicale; stabilirea unor remunerații care au drept scop încurajarea industriei de spectacole, cu efect de creștere a remunerațiilor colectate pentru autori.

Prin întâmpinarea formulată, ARCUB, APOSR și PMB — Direcția cultură solicită admiterea în integralitate a propunerii de metodologie în varianta care a fost formulată în comun și respingerea propunerii de metodologie formulate de reclamantă. În acest sens, se arată că propunerea de metodologie a utilizatorilor reprezintă o propunere comună a organizatorilor de spectacole, instituții și organisme profesionale private și publice, cu cel mai ridicat grad de reprezentativitate din România. Totodată, se arată că propunerea de metodologie a utilizatorilor reglementează o bază de calcul mult mai clară și mai ușor de aplicat, în legătură directă cu comunicarea publică a operelor muzicale, respectiv veniturile din vânzarea de bilete sau, în lipsa acestora, onorariile artiștilor interpreți, sonorizare și lumini. Se mai arată că baza de calcul și remunerațiile propuse sunt în concordanță cu practica europeană din domeniu, iar procentele

propuse sunt mult mai apropiate de realitățile economice actuale, datorate crizei financiare și economice globale, astfel încât cuantumul acestora permite supraviețuirea organismelor organizatoare de spectacole, susținând astfel și interesul autorilor.

Prin Hotărârea arbitrală din 12 aprilie 2010 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice emisă de Corpul de arbitri al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 mai 2010, s-au stabilit următoarele:

Completul de arbitraj este legal investit și are competența de a soluționa cererea de arbitraj formulată de reclamanta UCMR—ADA în contradictoriu cu pârâtele ARCUB, APOSR și PMB — Direcția cultură în vederea stabilirii formei finale a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice, în temeiul prevederilor art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În prealabil, se constată că titlul metodologiei, propus de părți, nu este adecvat conținutului negocierilor și medierii prin arbitraj, de stabilire a remunerațiilor convenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, „spectacole ori manifestări artistice”.

În consecință, titlul metodologiei va fi următorul: „Metodologie privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice”.

Completul constată următoarele elemente de dezacord dintre părți:

1. Privitor la licențele pentru folosirea operelor muzicale, părțile propun rezolvări cu nuanțări diferite, sens în care completul decide următoarele:

Autorizația licență neexclusivă încheiată cu organismul de gestiune colectivă a drepturilor autorilor de opere muzicale conferă utilizatorului dreptul de a utiliza opere muzicale, prin comunicare publică pe teritoriul României, fiind utilizator persoana fizică sau juridică ce organizează concerte, spectacole ori manifestări artistice în cadrul cărora sunt utilizate opere muzicale. În cazul în care activitățile de organizare a unui concert, spectacol ori a unei manifestări artistice se realizează de două sau mai multe persoane, acestea răspund solidar pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta metodologie.

În vederea obținerii licenței, persoana interesată trebuie să solicite organismului de gestiune colectivă eliberarea acesteia cu cel puțin 10 zile înainte de data la care urmează a avea loc concertul, spectacolul ori manifestarea artistică.

2. Privitor la remunerațiile pentru autorii operelor muzicale, completul de arbitraj va ține seama de necesitatea încurajării serviciilor de comunicare publică a operelor muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice și a evitării situației inechitabile în care un posibil utilizator ar datora titularilor de drepturi sume mai mari decât cele încasate. De asemenea, s-a urmărit asigurarea unui echilibru între interesul publicului de a avea acces la concerte, spectacole sau manifestări artistice în condiții facile și rezonabile, prin încurajarea dezvoltării investițiilor în acest domeniu, și interesul creatorilor de a fi remunerați pentru utilizarea operelor lor.

Remunerația datorată de utilizatori pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice se calculează potrivit valorilor procentuale stabilite în tabel, dar nu mai puțin decât remunerațiile minime cuprinse în același tabel.

Remunerația stabilită se plătește de către utilizatori în termen de maximum 45 de zile de la data desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice. În cazul discotecilor, remunerația se plătește lunar până la data de 25 a lunii următoare.

În cazul întârzierii plății remunerației, utilizatorii datorează penalități de 0,2%/zi de întârziere.

3. Privitor la baza de calcul al remunerațiilor procentuale, se decide că aceasta este formată din veniturile utilizatorului, mai puțin TVA și alte taxe, cum sunt: vânzarea de bilete pentru spectacol, concert ori manifestarea artistică, publicitatea ocazională de acestea, sumele convenite utilizatorului pentru radiodifuzarea spectacolului, concertului ori manifestării artistice, sponsorizările primite pentru spectacol, concert ori manifestare artistică, alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului билетelor spectacolului, concertului ori manifestării artistice, consumații generate de spectacol, concert ori manifestarea artistică. În cazul în care nu se realizează venituri din organizarea concertului, spectacolului ori manifestării artistice, se va avea în vedere bugetul de cheltuieli, compus din cheltuielile efectuate de utilizator, cum sunt: cheltuieli cu onorariile, cazarea, transportul artiștilor interpreți, al organizatorilor și al colaboratorilor, cheltuieli pentru locația spațiului de desfășurare, cheltuieli de sonorizare, cheltuieli de publicitate și promoție, cheltuieli de regie și orice alte cheltuieli necesare desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice.

4. Privitor la informațiile ce trebuie comunicate organismului de gestiune colectivă pentru autorizarea utilizării, este de esența gestiunii colective ca utilizatorii să transmită ulterior utilizării către organismul de gestiune colectivă informații privind operele utilizate, în scopul remunerării corespunzătoare a titularilor de drepturi, în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Utilizatorii sunt obligați ca, în termen de 25 de zile de la data desfășurării spectacolului, concertului ori manifestării artistice, să depună la sediul organismului de gestiune colectivă un raport cuprinzând datele de identificare și de contact ale utilizatorului: numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului, denumirea și data spectacolului, concertului sau manifestării artistice, locul în care s-a desfășurat concertul, spectacolul ori manifestarea artistică, denumirea, autorii și durata operelor muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile, baza de calcul al remunerației. Pentru cluburi, utilizatorii vor depune la sediul organismului de gestiune colectivă un raport lunar pentru luna precedentă, cuprinzând pentru fiecare punct de lucru: datele de identificare și de contact ale utilizatorului, numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului, denumirea și adresa punctului de lucru, numărul de spectacole (zile) în care au fost comunicate public opere muzicale, denumirea și data fiecărui eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică), denumirea, autorii și durata operelor muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică). Pentru activitatea de discotecă, utilizatorii vor depune la sediul organismului de gestiune colectivă un raport lunar pentru luna precedentă, cuprinzând pentru fiecare punct de lucru: datele de identificare și de contact ale utilizatorului, numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului, denumirea și adresa punctului de lucru, numărul de spectacole (zile) în care au fost comunicate public opere muzicale. Raportul se depune la sediul organismului de gestiune colectivă până la data de 15 a lunii pentru luna încheiată.

Prin *spectacol* sau *zi de spectacol* se înțelege intervalul de 24 de ore, precum și orice fracțiune din acesta, înăuntrul căruia se desfășoară activitate de spectacol, concert sau discotecă,

chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

Fiecare raport va fi ștampilat și semnat de reprezentantul legal al utilizatorului și va include declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al utilizatorului că datele cuprinse în raport sunt complete și corecte.

La raport va fi anexată, în cazul concertelor, spectacolelor, evenimentelor muzicale cu vânzare de bilete, altele decât cluburile și discotecile, o copie a decontului privind veniturile obținute din vânzarea de bilete, astfel cum a fost înregistrat la autoritățile competente.

5. Privitor la controlul exercitat de organismul de gestiune colectivă, acesta poate monitoriza, prin reprezentanți împuterniciți în acest sens, utilizarea operelor muzicale, accesul acestora fiindu-le permis în mod liber în orice spațiu de utilizare a muzicii, în baza unei delegații speciale. Reprezentanții organismului de gestiune colectivă pot utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile în spațiile în care sunt utilizate operele muzicale, cu acordul utilizatorului, înregistrările astfel efectuate făcând dovada deplină a utilizării operelor muzicale.

Împotriva acestei hotărâri arbitrale au formulat apel în cadrul termenului legal apelantele Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor, Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole din România și Primăria Municipiului București prin Direcția Cultură.

I. Prin apelul formulat de apelanta Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB, se solicită modificarea în parte a Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice (în continuare Hotărârea arbitrală — Anexa 1), și pe cale de consecință modificarea în parte a Metodologiei publicate în conformitate cu Hotărârea arbitrală, conform celor de mai jos, în baza art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996.

În motivarea apelului, s-au arătat următoarele:

I. „Baza de calcul” — formulare imprecisă și care permite interpretări subiective

Formularea art. 5 teza A nu este clară, întrucât nu stabilește din ce anume trebuie să provină veniturile. Fraza „veniturile obținute de utilizator” trebuie așadar completată cu precizarea „din comunicarea publică a operelor muzicale”, pentru a nu lăsa loc la interpretări eronate. Această completare se coroborează cu teza B a art. 5, unde e precizat: „în cazul în care nu se realizează venituri din organizarea concertului, spectacolului sau manifestării artistice”.

De asemenea, arbitrii au stabilit o bază de calcul imprecisă, lăsând loc la interpretări subiective. Astfel, consideră că trebuie eliminată sintagma „cum sunt”: „Veniturile, [...] *cum sunt*”: din art. 5 teza A. Enumerarea art. 5 din teza A este suficient de acoperitoare pentru orice situație și nu permite interpretări de natură subiectivă.

De asemenea, solicită eliminarea art. 5 lit. e) „alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului билетelor spectacolului, concertului ori manifestării artistice”, întrucât aceste alocații nu vor fi niciodată venituri obținute de utilizator din organizarea evenimentului muzical, ci vor fi întotdeauna sume provenind de la bugetul de stat, destinate în prealabil organizării ulterioare a unor evenimente muzicale.

Apelanta arată că teza B a art. 5 este la fel de neclară. Solicită eliminarea sintagmei „cum sunt” „[...] cheltuielilor efectuate de utilizator, *cum sunt*”.

De asemenea, solicită completarea frazei de la art. 5 teza B: „bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator, cum sunt:”, după cum urmează: „Bugetul

de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator pentru comunicarea publică a operelor muzicale: [...]”

Solicită înlăturarea din partea finală a art. 5 teza B a frazei: „[...]”, cheltuieli de publicitate și promoție, cheltuieli de regie și orice alte cheltuieli necesare desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice”, aceasta devenind inutilă prin completarea frazei din paragraful anterior.

II. Alte lipsuri ale Hotărârii arbitrale

Arbitrii nu au analizat și nici soluționat în vreun fel mai multe din propunerile apelantei. În speță, nu au analizat solicitările de acordare a unei reduceri în cazul în care (i) se promovează cultura locală sau (ii) se respectă întru totul metodologia. Aceste reduceri sunt acordate în practica europeană, așa cum a fost probat în cursul arbitrajului și cum va rezulta din probatoriul din prezenta cauză.

De asemenea, arbitrii nu au analizat formularele simplificate propuse de apelantă pentru solicitarea și obținerea unei autorizații — licența neexclusivă (texte propuse în anexele 2 și 3). Aceste propuneri preîntâmpina practica de până acum de încheiere a unui contract impus unilateral de UCMR—ADA, cu multiple clauze-tip, inclusiv penalități de 50.000 lei indiferent de valoarea datorată către UCMR—ADA.

În sensul celor de mai sus, apelanta ARCUB a făcut următoarele propuneri:

Solicită introducerea următoarelor alineate distincte în cadrul articolelor de mai jos:

— Art. 3: „(2) Formularele de solicitare și de acordare a autorizației licență neexclusivă se află în anexele nr. 1 și 2 ale prezentei metodologii.”

— Art. 10: „(1) Pentru utilizările prevăzute în tabelele de mai jos, utilizatorii care încheie autorizație licență neexclusivă în condițiile art. 1 și își îndeplinesc la termen obligațiile de plată și raportare, conform prezentei metodologii, beneficiază de o reducere de 20% a remunerației datorate pentru acel spectacol, concert sau eveniment muzical.

(2) Conform practicii europene, pentru concertele, spectacolele sau evenimentele muzicale prin care se promovează cultura locală sau națională, organizatorii beneficiază de o reducere suplimentară de 10% a remunerației datorate pentru acel spectacol, concert sau eveniment muzical.”

De asemenea, ARCUB a solicitat ținerea unei evidențe și transmiterea acesteia către utilizatorii care au plătit remunerațiile. Această solicitare este similară cu mai multe clauze din metodologie, în care solicitantii trebuie să transmită către UCMR-ADA rapoarte cu multiple informații. Ca urmare, s-ar obține un echilibru rezonabil, printr-un mecanism transparent de informare a utilizatorului care plătește cu privire la alocarea făcută efectiv din sumele vărsate.

Solicită așadar introducerea unui aliniat distinct:

— Art. 8: „(8) La solicitarea utilizatorului, UCMR-ADA va transmite un raport scris la sfârșitul anului în care a avut încasarea remunerațiilor pentru comunicarea publică a operelor muzicale, la sediul utilizatorului, conținând informații cu privire la modul și proporția alocării remunerațiilor colectate de la utilizatorul respectiv.”

De asemenea, tabelul de la art. 4 din textul metodologiei este incomplet și generator de confuzii.

De exemplu, în antetul primei coloane trebuia specificat: „Tipul concertului/spectacolului/manifestării artistice”.

Mai departe, în coloana a treia, la pct. 10 și 11, trebuie descrisă complet remunerația minimă: „500 lei/concert/spectacol/manifestare artistică”. În caz contrar, spre exemplu în cazul unei manifestări artistice încadrate la pct. 10 „Concerte, spectacole sau manifestări artistice cu caracter festiv”, care prevede în program 3 concerte, nu se poate calcula precis remunerația minimă a aceluia eveniment. Poate fi vorba:

— de 1 eveniment artistic x 500 lei, rezultă remunerație minimă de 500 lei;

— de 3 concerte x 500 lei/concert, rezultă remunerație minimă de 1.500 lei;

— de 1 eveniment artistic și 3 concerte, rezultă remunerație minimă de 2.000 lei.

Se arată că actuala formă de licență impusă de UCMR-ADA (anexa 4) nu corespunde cu prevederile metodologiei. În speță, două încălcări sunt evidente:

— în art. 16 se impun fără niciun temei legal daune către UCMR-ADA, reprezentând triplul remunerațiilor ce s-ar fi convenit pentru comunicarea publică, în cazul comunicării de opere muzicale fără autorizație licență neexclusivă.

— în chiar titlul autorizației se specifică: „valabilă numai însoțită de documentele de plată ale remunerațiilor scadente”. Or, niciun temei legal nu exista să condiționeze acordarea autorizației licență neexclusivă de plată remunerației.

Față de aceste abuzuri, pentru prevenirea lor ulterioară și exercitarea cu bună-credință a relației utilizatori — UCMR-ADA, se solicită instanței să se pronunțe dacă UCMR-ADA poate impune un formular tipizat în vederea încheierii autorizației licență neexclusivă sau există doar câteva elemente obligatorii, iar alte detalii cum ar fi daune, penalități etc. putând fi doar negociate, nu impuse.

În drept, au fost invocate prevederile art. 1311, art. 1312 din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe.

În motivarea cererii de apel formulate de apelanta Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, se arată următoarele:

I. „Baza de calcul” — formulare imprecisă și care permite interpretări subiective

Formularea art. 5 teza A nu este clară, întrucât nu stabilește din ce anume trebuie să provină veniturile. Fraza „veniturile obținute de utilizator” trebuie așadar completată cu precizarea „din comunicarea publică a operelor muzicale”, pentru a nu lăsa loc la interpretări eronate și solicitări de sume de bani care nu au nicio legătură cu comunicarea publică (e.g. sume obținute din activități în care nu s-a comunicat nicio operă muzicală).

Această completare se coroborează cu teza B a art. 5, unde e precizat: „în cazul în care nu se realizează venituri din organizarea concertului, spectacolului sau manifestării artistice”.

De asemenea, arbitrii au stabilit o bază de calcul imprecisă, lăsând loc la interpretări subiective. Astfel, consideră că trebuie eliminată sintagma „cum sunt”: „Veniturile, [...] *cum sunt*.” din art. 5 teza A. Enumerarea din art. 5 teza A este suficient de acoperitoare pentru orice situație și nu permite interpretări de natură subiectivă.

De asemenea, solicită eliminarea art. 5 lit. e) „alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului biletelor spectacolului, concertului ori manifestării artistice”, întrucât aceste alocații nu vor fi niciodată venituri obținute de utilizator din organizarea evenimentului muzical, ci vor fi întotdeauna sume provenind de la bugetul de stat, destinate în prealabil organizării ulterioare a unor evenimente muzicale.

Teza B a art. 5 este la fel de neclară. Solicită eliminarea sintagmei „cum sunt”: „[...] cheltuielilor efectuate de utilizator, *cum sunt*.”

De asemenea, solicită completarea frazei de la art. 5 teza B: „Bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator, cum sunt:” după cum urmează: „Bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator pentru comunicarea publică a operelor muzicale: [...]”

Solicită înlăturarea din partea finală a art. 5 teza B a frazei: „[...]”, cheltuieli de publicitate și promoție, cheltuieli de regie și orice alte cheltuieli necesare desfășurării spectacolului,

concertului sau manifestării artistice”, aceasta devenind inutilă prin completarea frazei din paragraful anterior.

II. Alte lipsuri ale Hotărârii arbitrale

Arbitrii nu au analizat și nici soluționat în vreun fel mai multe din propunerile apelantei. În speță, nu au analizat solicitările de acordare a unei reduceri în cazul în care (i) se promovează cultura locală sau (ii) se respectă întru totul metodologia. Aceste reduceri sunt acordate în practica europeană, așa cum a fost probat în cursul arbitrajului și cum va rezulta din probatoriul din prezenta cauză.

De asemenea, arbitrii nu au analizat formularele simplificate propuse de apelantă pentru solicitarea și obținerea unei autorizații licență neexclusivă (texte propuse în anexele 2 și 3). Aceste propuneri preîntâmpină practica de până acum de încheiere a unui contract impus unilateral de UCMR-ADA, cu multiple clauze-tip, inclusiv penalități de 50.000 lei indiferent de valoarea datorată către UCMR-ADA.

În sensul celor de mai sus, apelanta Primăria Municipiului București prin Direcția Cultură, a făcut următoarele propuneri:

Solicită introducerea următoarelor aliniate distincte în cadrul articolelor de mai jos:

— Art. 3: „(2) Formularele de solicitare și de acordare a autorizației licență neexclusivă se află în anexele 1 și 2 ale prezentei metodologii.”

— Art. 10: „(1) Pentru utilizările prevăzute în tabelele de mai jos, utilizatorii care încheie autorizație licență neexclusivă în condițiile art. 1, și își îndeplinesc la termen obligațiile de plată și raportare, conform prezentei metodologii, beneficiază de o reducere de 20% a remunerației datorate pentru acel spectacol, concert sau eveniment muzical.

(2) Conform practicii europene, pentru concertele, spectacolele sau evenimentele muzicale prin care se promovează cultura locală sau națională, organizatorii beneficiază de o reducere suplimentară de 10% a remunerației datorate pentru acel spectacol, concert sau eveniment muzical.”

De asemenea, s-a solicitat ținerea unei evidențe și transmiterea acesteia către utilizatorii care au plătit remunerațiile. Această solicitare este similară cu mai multe clauze din metodologie, în care solicitanții trebuie să transmită către UCMR-ADA rapoarte cu multiple informații. Ca urmare, s-ar obține un echilibru rezonabil, printr-un mecanism transparent de informare a utilizatorului care plătește cu privire la alocarea făcută efectiv din sumele vărsate.

Solicită așadar introducerea unui aliniat distinct:

— Art. 8: „(8) La solicitarea utilizatorului, UCMR-ADA va transmite un raport scris la sfârșitul anului în care a avut încasarea remunerațiilor pentru comunicarea publică a operelor muzicale, la sediul utilizatorului, conținând informații cu privire la modul și proporția alocării remunerațiilor colectate de la utilizatorul respectiv.”

De asemenea, tabelul de la art. 4 din textul metodologiei este incomplet și generator de confuzii.

De exemplu, în antetul primei coloane trebuia specificat: „Tipul concertului/spectacolului/manifestării artistice”.

Mai departe, în coloana a treia, la pct. 10 și 11, trebuie descrisă complet remunerația minimă: „500 lei/concert/spectacol/manifestare artistică”. În caz contrar, spre exemplu, în cazul unei manifestări artistice încadrate la pct. 10 „Concerte, spectacole sau manifestări artistice cu caracter festiv”, care prevede în program 3 concerte, nu se poate calcula precis remunerația minimă a acelui eveniment. Poate fi vorba:

— de 1 eveniment artistic x 500 lei, rezultă remunerație minimă de 500 lei;

— de 3 concerte x 500 lei/concert, rezultă remunerație minimă de 1.500 lei;

— de 1 eveniment artistic și 3 concerte, rezultă remunerație minimă de 2.000 lei.

Se arată că actuala formă de licență impusă de UCMR-ADA (anexa 4) nu corespunde cu prevederile metodologiei. În speță, două încălcări sunt evidente:

— în art. 16 se impun fără niciun temei legal daune către UCMR-ADA, reprezentând triplul remunerațiilor ce s-ar fi convenit pentru comunicarea publică, în cazul comunicării de opere muzicale fără autorizație licență neexclusivă.

— în chiar titlul autorizației se specifică: valabilă numai însoțită de documentele de plată ale remunerațiilor scadente. Or, niciun temei legal nu există să condiționeze acordarea autorizației licență neexclusivă de plata remunerației.

Față de aceste abuzuri, pentru prevenirea lor ulterioară și exercitarea cu bună-credință a relației utilizatori — UCMR-ADA, se solicită instanței să se pronunțe dacă UCMR-ADA poate impune un formular tipizat în vederea încheierii autorizației licență neexclusivă sau există doar câteva elemente obligatorii, iar alte detalii cum ar fi daune, penalități etc. putând fi doar negociate, nu impuse.

În drept, au fost invocate prevederile art. 131¹, art. 131² din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe.

Prin apelul formulat de apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor, se solicită admiterea apelului, modificarea în parte a hotărârii arbitrale, modificarea în parte a metodologiilor a căror formă a fost stabilită prin Hotărârea arbitrală din 12 aprilie 2010, publicată prin Decizia președintelui Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 189/2010, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 3 mai 2010.

Se solicită modificarea hotărârii arbitrale apelate, după cum urmează:

— modificarea tabelului conform celor arătate în cererea de apel;

— modificarea art. 5 alin. (1) pct. A în sensul că baza de calcul al remunerațiilor o reprezintă: „veniturile obținute de utilizator din activitatea în cadrul căreia sunt comunicate public opere muzicale, cum ar fi veniturile din: ...”

— modificarea art. 5 alin. (1) pct. A lit. e) în sensul că din baza de calcul al remunerațiilor fac parte și veniturile din „alocațiile sau alte finanțări bugetare”;

— modificarea art. 7 alin. (1) lit. e) în sensul de a avea următorul conținut: „e) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică)”;

— modificarea art. 7 alin. (2) lit. f) în sensul de a avea următorul conținut: „f) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică)”;

— modificarea art. 8 în sensul că: „Organismul de gestiune colectivă poate monitoriza, prin reprezentanți împuterniciți în acest sens, utilizarea operelor muzicale, accesul acestora fiind permis în mod liber în orice spațiu de utilizare a muzicii, în baza unei delegații speciale. Pentru realizarea monitorizării reprezentanții organismului de gestiune colectivă pot utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile în spațiile în care sunt utilizate operele muzicale, fără a fi necesară o autorizare prealabilă a utilizatorului și fără plată, înregistrările astfel efectuate făcând dovada deplină a utilizării operelor muzicale.”

În motivarea apelului, s-au arătat următoarele:

1. Hotărârea arbitrală, în ceea ce privește remunerațiile procentuale, a fost dată cu încălcarea art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Hotărârii arbitrale, în mod netemeinic și nelegal, completul de arbitraj a stabilit la art. 4 din metodologie un nivel

diminuat al remunerațiilor procentuale pentru următoarele considerente:

— „necesitatea încurajării serviciilor de comunicare publică a operelor muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice”;

— „evitarea situației inechitabile în care un posibil utilizator ar datora titularilor de drepturi sume mai mari decât cele încasate”;

— „asigurarea unui echilibru între interesul publicului de a avea acces la concerte, spectacole sau manifestări artistice”;

— „încurajarea dezvoltării investițiilor în acest domeniu”;

— „interesul creatorilor de a fi remunerați pentru utilizarea operelor lor”.

Se arată că niciunul din criteriile (considerentele) reținute de completul de arbitraj pentru a stabili remunerații procentuale nu se regăsește printre criteriile prevăzute în mod expres de lege.

Ignorând criteriile prevăzute de lege și în mod special practica europeană, inclusiv cea din România, completul de arbitraj a redus remunerațiile procentuale prevăzute de metodologie față de cele practicate în România în perioada 1999—2010 și față de cele practicate la nivel european.

Cu toate că UCMR-ADA a invocat atât practica din România, cât și din celelalte țări ale Uniunii Europene, instanța a neglijat acest criteriu legal și a reținut exclusiv alte criterii decât cele prevăzute în lege pentru a justifica diminuarea remunerațiilor procentuale.

Hotărârea arbitrală și astfel diminuarea remunerațiilor procentuale este nelegală, fiind dată cu încălcarea art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În plus, în mod cu totul și cu totul surprinzător, pentru a pronunța hotărârea apelată și pentru a stabili forma finală a metodologiei, completul de arbitraj invocă „interesul creatorilor de a fi remunerați pentru utilizarea operelor lor” pentru a justifica diminuarea unui drept la remunerație recunoscut prin lege și prin Convenția de la Berna ratificată de România prin Legea nr. 77/1998.

Se arată că remunerația reprezintă un drept al autorilor și nu un simplu interes al acestora. Dreptul patrimonial de autor este un drept de proprietate privată, recunoscut și garantat și prin art. 44 din Constituția României. Dreptul patrimonial de autor, ca orice alt drept de proprietate privată, nu poate fi restrâns decât în condiții exprese și speciale.

Contrar dispozițiilor constituționale, ale Convenției de la Berna, ratificată de România prin Legea nr. 77/1998, și ale art. 1 din Primul protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea arbitrală reține în mod nelegal că autorii au interes la remunerație.

În realitate legea recunoaște autorilor un drept și nu un interes la remunerație.

Mai mult, completul de arbitraj a diminuat dreptul autorilor la remunerație prevăzut atât de Hotărârea Guvernului nr. 769/1999 anexa 3, dar și de titlul II al metodologiei publicate prin Decizia președintelui Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 365/2006, precum și față de remunerațiile practicate în celelalte state membre ale Uniunii Europene.

Procedând astfel, prin diminuarea remunerațiilor procentuale, Hotărârea arbitrală încalcă dreptul de proprietate al autorilor, precum și prevederile legale.

Având în vedere că prin Hotărârea arbitrală apelată ce a stabilit remunerațiile cuprinse în tabelul de la art. 4 din metodologie s-au încălcat prevederile art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, solicită admiterea apelului, modificarea art. 4 al metodologiei în sensul modificării remunerațiilor procentuale din tabel, conform celor indicate în cererea de apel.

Hotărârea arbitrală în mod nelegal și netemeinic, cu încălcarea drepturilor patrimoniale de autor și prejudicierea titularilor acestora, contrar practicii europene a introdus în

metodologie noi „modalități” de utilizare a operelor muzicale pentru care a prevăzut remunerații minime procentuale ce avantajează anumite categorii de utilizatori, drept pentru care solicită eliminarea acestor „modalități” de utilizare din tabel. Comunicarea publică a operelor muzicale ce ar fi fost inclusă în aceste „modalități” este deja cuprinsă în celelalte tipuri de utilizare specificate în celelalte puncte ale tabelului.

2. Hotărârea este nelegală și cu privire la unele dispoziții ale art. 5.

Hotărârea este dată cu încălcarea dispozițiilor art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit acestei dispoziții legale, baza de calcul al remunerațiilor procentuale o constituie „veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul, cum ar fi: radiodifuzare, retransmitere prin cablu sau comunicare publică”.

Metodologia menționează cu caracter exemplificativ categoriile de venituri ce fac parte din baza de calcul al remunerației.

Cu toate acestea, pentru veniturile din alocații sau subvenții bugetare, cu încălcarea dispoziției legale mai sus menționate, limitează în mod nelegal baza de calcul pentru această categorie de venituri numai la alocațiile sau alte finanțări bugetare prin care se subvenționează prețul biletului.

Metodologia contravine astfel dispozițiilor legale și în plus afectează mediul concurențial dintre utilizatorii de opere muzicale care nu primesc alocații sau alte finanțări bugetare și utilizatorii care primesc astfel de finanțări sau alocații pentru finanțarea și asigurarea desfășurării activității de spectacole, dar fără ca prin aceasta să se realizeze o subvenționare a prețului biletelor de spectacol.

Astfel, prima categorie de utilizatori va plăti remunerații la întregul volum al veniturilor, în timp ce a doua categorie de utilizatori va fi exceptată de la plata unei părți a remunerației prin fragmentarea bazei de calcul ca urmare a excluderii nelegale a veniturilor din alocații sau finanțări bugetare pentru susținerea activității de spectacole, concerte ori alte manifestări artistice a utilizatorului, dar care nu sunt destinate subvenționării prețului biletelor.

În concluzie, în mod nelegal prin Hotărârea arbitrală a fost realizată o fragmentare a bazei de calcul a remunerației atunci când veniturile aferente activității în cadrul căreia sunt comunicate public opere muzicale provin din alocații sau alte finanțări bugetare. O astfel de fragmentare nu este prevăzută și permisă de lege.

Tot în mod nelegal la art. 5 alin. (1) pct. A din Hotărârea arbitrală definește noțiunea de *bază de calcul*, respectiv *venituri*, într-un alt sens decât cel prevăzut de lege.

Astfel, art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare prevede, fără excepție ca remunerațiile procentuale se raportează la „veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul”.

Noțiunea de *venituri* este reglementată prin legea contabilității și prin alte norme legale financiar-contabile. O parte a taxelor, așa cum este TVA, potrivit actualelor dispoziții legale nu reprezintă venituri. Nu aceeași este situația pentru alte taxe și impozite. Astfel, anumite taxe și impozite reprezintă obligații ale contribuabilului, calculate prin raportare la venituri, fără însă ca prin plata acestora să se diminueze venitul contribuabilului.

Astfel, taxele asupra imobilelor sau autoturismelor utilizatorului plătite de către acesta nu diminuează venitul înregistrat potrivit normelor contabile, ci diminuează profitul acestuia.

În concluzie, contrar dispozițiilor legale, Hotărârea arbitrală fragmentează baza de calcul a remunerațiilor, se substituie legiuitorului și adaugă la lege o noua noțiune a veniturilor.

Pentru aceste motive solicită modificarea art. 5 alin. (1) pct. A în sensul că baza de calcul a remunerațiilor o reprezintă: „veniturile obținute de utilizator din activitatea în cadrul căreia sunt comunicate public opere muzicale, cum ar fi veniturile din: ...” astfel cum prevede art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

3. Hotărârea este nelegală și cu privire la unele dispoziții ale art. 7.

Potrivit art. 130 lit. h) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 127 lit. f) și art. 134 alin. (2) lit. d) din aceeași lege, utilizatorii au obligația de a comunica organismelor de gestiune colectivă durata reală de utilizare a fiecărei opere muzicale.

Durata reală de utilizare nu coincide în mod obligatoriu cu durata operei muzicale. Utilizarea unei opere poate să fie integrală, parțială sau multiplă, aspect ce prezintă relevanța asupra repartizării remunerațiilor către titularii de drepturi de autor.

Pentru acest motiv, este nelegală și netemeinică omiterea de la art. 7 lit. e) a obligației utilizatorului de a comunica durata reală de utilizare a fiecărei opere muzicale și menționarea doar a obligației de a comunica durata operelor muzicale.

Pentru acest motiv este necesar să fie comunicată în raport durata reală de utilizare a fiecărei opere muzicale astfel încât UCMR-ADA să poată repartiza remunerațiile colectate proporțional cu durata de utilizare a operelor muzicale și nu cu durata operei, drept pentru care solicită modificarea art. 7 alin. (1) lit. e) din metodologie în sensul de a avea următorul conținut:

„e) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile;”

Pentru aceleași motive solicită și modificarea art. 7 alin. (2) lit. f) în sensul de a avea următorul conținut: „f) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică)”.

4. Hotărârea este dată cu încălcarea art. 37 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Contrar dispoziției exprese a legiuitorului, Hotărârea arbitrală, prin art. 8 al metodologiei, limitează și condiționează monitorizarea activității de utilizare a operelor muzicale de acordul prealabil al utilizatorului. Astfel, pentru a monitoriza activitatea de comunicare publică a operelor muzicale cu ajutorul echipamentelor de înregistrare audio/video, singura cu relevanță în astfel de situații, metodologia impune organismului de gestiune colectivă să obțină acordul prealabil al utilizatorului.

Potrivit art. 37 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, „pentru supravegherea utilizării repertoriului propriu de către terți, organismele de gestiune colectivă pot monitoriza prin orice mijloace activitatea utilizatorilor, fără a fi necesară autorizarea acestora și fără plată”.

Pentru aceste motive solicită modificarea art. 8 din metodologie în sensul că: „Organismul de gestiune colectivă poate monitoriza, prin reprezentanți împuterniciți în acest sens, utilizarea operelor muzicale, accesul acestora fiind permis în mod liber în orice spațiu de utilizare a muzicii, în baza unei delegații speciale. Pentru realizarea monitorizării reprezentanții organismului de gestiune colectivă pot utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile în spațiile în care sunt utilizate operele muzicale, fără a fi necesară o autorizare prealabilă a utilizatorului și fără plată, înregistrările astfel efectuate făcând dovada deplină a utilizării operelor muzicale.”

În drept, au fost invocate dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările ulterioare, ale Convenției de la Berna ratificată de România prin Legea nr. 77/1998, ale art. 6 din Convenția

Europeană a Drepturilor Omului și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ale art. 282 și următoarele din Codul de procedură civilă și pe toate celelalte prevederi legale incidente în cauză.

Prin apelul formulat de apelanta Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Evenimente din România (APOSR), se solicită admiterea apelului și modificarea în parte a Hotărârii arbitrale.

În motivarea cererii de apel, se arată următoarele:

Apelanta invocă ineficacitatea unora dintre dispozițiile hotărârii, precum și faptul că altele sunt în defavoarea utilizatorilor, fiind susceptibile de a genera venituri nejustificate titularilor de drepturi.

Se arată că este oportună introducerea unei mențiuni legale în cuprinsul metodologiei, în sensul că aceasta produce efecte numai pentru operele muzicale purtătoare de drepturi; operele folclorice sau cele ale căror autori au decedat cu peste 70 de ani în urmă ori cu autori necunoscuți nu trebuie să facă obiectul prezentei metodologii. Plata nediscriminatorie pentru utilizarea oricăror opere muzicale ar genera o redevență nedatorată în beneficiul unor titulari de drepturi care nu pot fi identificați de către utilizatori.

Se arată următoarele critici:

(i) definiția utilizatorului este de natură a crea confuzii, trebuind să fie lămurită.

Astfel, art. 2 alin. (2) reglementează situația în care un eveniment este organizat de două sau mai multe persoane, stabilind că acestea răspund solidar. Criticile vizează atât aspecte de legalitate, cât și de redactare a acestui text.

Se arată că este *organizator* acea persoană care își asumă responsabilitatea de a organiza, urmând să furnizeze resursele pe baza cărora acel eveniment se poate realiza. Definiția este dată prin analogie cu un alt text legal, respectiv cel referitor la drepturile producătorilor.

În lipsa unor dispoziții exprese, apelanta consideră că raportarea se poate face la acest text legal, organizator al concertului sau al evenimentului fiind acea persoană care furnizează resursele organizării, inclusiv dar fără a se limita, la responsabilitatea asumată în fața organelor fiscale în ceea ce privește realizarea decontului de bilete. Așadar, numai organizatorului îi revine dubla obligație de a obține licența neexclusivă și de a plăti remunerația, obligație care nu e nici divizibilă și nici transmisibilă.

Se arată că textul este deficitar redactat în sensul stabilirii unei obligații de răspundere în solidar față de obligațiile existente în metodologie, deoarece singurele obligații sunt cele de a obține licența și de a plăti remunerația, iar licența este unică pentru fiecare eveniment. Astfel, textul conține dispoziții care nu pot fi aduse la îndeplinire deoarece sunt contradictorii.

(ii) obținerea licenței neexclusive într-un termen de mai mult de 10 zile înaintea desfășurării evenimentului

Se arată că această prevedere nu este concordantă cu realitățile economice existente în piața de profil la acest moment. Cu alte cuvinte, organizatorul are obligația de a solicita autorizarea cu cel puțin 10 zile înainte de eveniment. În condițiile în care biletele se comercializează până în ziua spectacolului, existând posibilitatea anulării spectacolului înaintea datei de realizare, termenul minim de obținere a licenței trebuie să fie cu cel puțin 3 zile înaintea evenimentului.

Textul metodologiei este deficitar redactat, prevăzând numai obligația de a solicita licența neexclusivă, dar nu și obligația corelativă a UCMR-ADA de a o acorda, ceea ce este de natură a genera abuzuri. Astfel, se consideră oportun ca instanța să constate necesitatea introducerii unei obligații în sarcina UCMR-ADA de a acorda licența de vreme ce aceasta este solicitată fără drept de refuz.

(iii) depășirea cadrului legal prin stabilirea unor penalități de 0,2%

Se arată că hotărârea arbitrală ar trebui să fie rezultatul negocierilor dintre titularii de drepturi și utilizatori, dar apare ca fiind un mijloc de constrângere și îndatorare a utilizatorilor.

Se arată că penalitățile la nivel bugetar sunt de 0,06%, iar uzanța comercială și civilă stabilește penalități de 0,05% până la 0,1% pe zi de întârziere.

Se mai arată că firesc este ca titularii de drepturi să primească dobânda legală pentru nerespectarea dispozițiilor metodologiei, iar nu penalități. Textul legal este deficitar redactat, neprecizând baza la care aceste penalități se aplică și faptul că acestea nu vor depăși sub niciun aspect debitul restant și neachitat al remunerației.

(iv) baza de calcul de la art. 5 cuprinde excesiv venituri ce nu pot fi corelate sau nu au legătură cu comunicarea publică a operelor muzicale.

Art. 5 lit. A trebuie să aibă un caracter limitativ, iar instanța trebuie să statueze acest principiu.

Ținând cont de susținerile UCMR-ADA, noua metodologie ar urma să înlăture prevederile interpretabile din cuprinsul Deciziei nr. 365.

Astfel, categoriile de venituri trebuie prevăzute în mod expres și limitativ, iar aceste venituri trebuie să fie obținute în mod direct din exploatarea operelor muzicale prin comunicare publică. În această lumină, singurele venituri susceptibile a forma baza de calcul la care să se aplice procentul prevăzut în tabel sunt acelea obținute din vânzarea de bilete.

Prevederea referitoare la publicitatea ocazionată este de natură a genera interpretări care să lărgească în mod nejustificat baza de calcul. Consumațiile ocazionate generate de spectacol reprezintă o definiție exagerată, deoarece punerea la dispoziția publicului a posibilității de a efectua consumații ține de confortul oferit de organizator.

Se arată că art. 5 pct. B reprezintă o enumerare liberă și dincolo de limita unui buget de cheltuieli aferent comunicării publice a unor opere muzicale. Se mai arată că baza de calcul poate fi constituită numai din bugetul de cheltuieli aferent onorariilor artiștilor interpreți și închirierii echipamentelor cu care comunicarea publică se realizează în mod efectiv.

(v) remunerații minime

Se arată că introducerea unor remunerații minime obligatorii este de natură a face să dispară în mod efectiv evenimentele cu caracter restrâns. Se subliniază cuantumul exorbitant al acestor remunerații, care pot stabili un nivel prohibitiv sub care niciun organizator nu își va putea desfășura activitatea, restrângând libertatea economică.

Se formulează și o critică referitoare la aplicabilitatea dispozițiilor metodologiei prin raportare la dispozițiile Legii nr. 8/1996.

Existența contractelor directe dintre utilizatori și titularii de drepturi nu a fost avută în vedere nici de Decizia nr. 365 din 2006, nici de prezenta hotărâre.

Astfel, nicio dispoziție legală nu interzice titularilor de drepturi să își cedeze drepturile patrimoniale deținute direct către utilizatori, fiind absurdă interpretarea textului legal ca impunând gestiunea obligatorie față de drepturile dobândite.

Se arată că drepturile patrimoniale de autor sunt o formă de proprietate și impunerea unei forme de gestiune, în cazul unui refuz de a fi gestionate colectiv, este o atingere adusă art. 136 alin. (5) din Constituție.

În cazul în care un titular de drepturi cedează drepturile către utilizatori, plata unei remunerații către UCMR-ADA, din care acest organism de gestiune colectivă poate să își oprească un comision de gestiune pentru ca apoi să returneze parțial remunerația, apare ca o îmbogățire fără justă cauză, în condițiile art. 992 din Codul civil.

În drept, au fost invocate prevederile art. 131² din Legea nr. 8/1996.

În cauză a fost formulată întâmpinare de către Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Evenimente din România (APOSR).

Apelul formulat de apelanta Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Evenimente din România (APOSR) a fost înregistrat sub nr. 5.132/2010 pe rolul Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, iar celelalte apeluri sub nr. 4.504/2010 pe rolul aceleiași instanțe.

La termenul din data de 2 decembrie 2010 s-a dispus conexarea Dosarului nr. 5.132/2010 la Dosarul nr. 4.504/2010 aflat pe rolul Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală.

A fost administrată proba cu înscrisuri, solicitată și încuviințată pentru toate apelantele din cauză.

Analizând apelurile de față prin prisma motivelor formulate, a apărărilor expuse și a probelor administrate,

CURTEA

reține următoarele:

1. În ceea ce privește apelul formulat de apelanta Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB, un prim motiv de critică se referă la baza de calcul al remunerațiilor.

1. Se critică formularea art. 5 teza A, solicitându-se completarea sintagmei „veniturile obținute de utilizator” cu precizarea „din comunicarea publică a operelor muzicale”.

Sub acest aspect, Curtea constată că obiectul prezentului arbitraj l-a reprezentat stabilirea formei finale a metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice.

Apoi, prevederile art. 123¹ alin. (1) lit. (e) din Legea nr.8/1996 se referă la gestiunea colectivă obligatorie pentru exercitarea dreptului de comunicare publică a operelor muzicale.

Este de reținut și argumentul de text invocat de apelantă, în sensul că teza B a art. 5 se referă în mod expres la „venituri din organizarea concertului, spectacolului sau manifestării artistice”.

Astfel, pentru coroborarea acestor două texte, precum și pentru asigurarea unității lingvistice și terminologice pe tot cuprinsul metodologiei, Curtea consideră că se impune modificarea prevederilor criticate, în sensul introducerii în text a sintagmei „obținute de utilizatori din comunicarea de opere muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice”.

2. Tot cu privire la art. 5 lit. A, apelanta solicită eliminarea sintagmei „cum sunt”, pentru a se înlătura posibilitatea apariției de interpretări subiective, enumerarea din text fiind deja suficientă și acoperitoare pentru toate categoriile de venituri.

Curtea va respinge însă acest motiv de apel, având în vedere faptul că însuși modul de redactare a textului legal sugerează că s-a urmărit definirea noțiunii de „venituri” într-o manieră enumerativă, tocmai dintr-o dificultate obiectivă și practică de a identifica toate posibilele categorii de venituri ce ar putea fi încadrate în text. Pe de altă parte, dacă susținerea apelantei este corectă și nu mai există astfel de categorii de venituri care să nu fie deja enumerate în textul amintit, atunci este lipsită de aplicabilitate practică sintagma criticată, neexistând un interes real în eliminarea acesteia.

3. Apelanta a mai solicitat eliminarea art. 5 lit. e) din categoria veniturilor („alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului biletelor spectacolului, concertului, ori manifestării artistice”), întrucât aceste alocații nu vor fi niciodată venituri obținute de utilizator din organizarea evenimentului muzical, ci vor fi întotdeauna sume provenind de la bugetul de stat, destinate în prealabil organizării ulterioare a unor evenimente muzicale.

Curtea va respinge această solicitare, considerând nefondată critica adusă de apelantă.

Pentru a stabili dacă alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului biletelor pot fi luate în considerare la stabilirea bazei de calcul pentru plata remunerațiilor, trebuie avut în vedere care a fost scopul avut în vedere de legiuitor atunci când a stabilit că remunerațiile trebuie raportate la veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul.

Din interpretarea strict literală a dispozițiilor art. 131¹ alin. (2) din Legea nr.8/1996 nu există niciun impediment în a încadra alocațiile și finanțările bugetare în categoria veniturilor obținute din comunicarea publică a operelor muzicale.

Principiul de bază ce trebuie să prevaleze în materia dreptului de autor este acela în sensul că titularii drepturilor de autor trebuie să beneficieze de remunerație stabilită după criterii unitare și egale, indiferent de utilizatorul operelor. În același timp, trebuie să existe un tratament juridic unitar aplicabil utilizatorilor, pentru a nu se crea o discriminare între aceștia.

Cu alte cuvinte, Curtea reține că, în cazul utilizării identice a operelor lor de către utilizatori care obțin surse financiare în cuantum egal, autorii operelor trebuie să primească remunerații egale. O interpretare contrară ar duce la situații inegale atât între autori, cât și între utilizatori.

Astfel, excluderea din baza de calcul pentru stabilirea remunerațiilor a sumelor de bani primite cu titlu de alocații sau finanțări bugetare ar afecta drepturile convenite titularilor de opere muzicale.

Având în vedere aceste considerente, Curtea consideră că, față de modul de redactare și de interpretare a dispozițiilor art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, se consideră că alocațiile și finanțările bugetare destinate subvenționării biletului sunt venituri în sensul textului legal amintit anterior și pot face parte din baza de calcul al remunerației.

4. Apelanta mai solicită eliminarea sintagmei „cum sunt” din cuprinsul tezei B a art. 5 , tot pe motiv de neclaritate.

Pentru aceleași argumente reținute de Curte și la critica adusă art. 5 lit. A pe același motiv, Curtea va respinge această solicitare. Astfel, însuși modul de redactare a textului legal sugerează că s-a urmărit definirea noțiunii de „cheltuieli” într-o manieră enumerativă, tocmai dintr-o dificultate obiectivă și practică de a identifica toate posibilele categorii ce ar putea fi încadrate în text. Pe de altă parte, dacă susținerea apelantei este corectă și nu mai există astfel de categorii de venituri care să nu fie deja enumerate în textul amintit, atunci este lipsită de aplicabilitate practică sintagma criticată, neexistând un interes real în eliminarea acesteia.

5. De asemenea, apelanta mai solicită completarea frazei de la art. 5 teza B: „bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator, cum sunt:” după cum urmează: „Bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator pentru comunicarea publică a operelor muzicale: [...]”

Pentru argumentele deja expuse la pct. I.1. din prezenta hotărâre, existând identitate de rațiune, pentru asigurarea unității lingvistice și terminologice, Curtea va dispune modificarea textului de la art. 5 lit. B din metodologie, în sensul introducerii sintagmei „efectuate de utilizatori pentru comunicarea publică de opere muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice”.

6. Apelanta mai solicită înlăturarea din partea finală a art. 5 teza B a frazei: „[...] cheltuieli de publicitate și promoție, cheltuieli de regie și orice alte cheltuieli necesare desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice”, întrucât aceasta ar deveni inutilă prin completarea frazei din paragraful anterior.

Curtea respinge această solicitare, având în vedere argumentul legat de caracterul enumerativ al definiției date noțiunii de „cheltuieli”, repetat și la pct. I.4 din prezenta hotărâre.

7. Apelanta mai invocă faptul că arbitrii nu au analizat solicitările de acordare a unei reduceri în cazul în care se promovează cultura locală sau se respectă întru totul metodologia, având în vedere că aceste reduceri sunt acordate în practica europeană.

Curtea respinge acest motiv de apel, având în vedere, pe de o parte, faptul că orice reducere de remunerație ar trebui să fie acordată ca urmare a unor negocieri, intervenția instanței (chiar investită cu judecarea apelului împotriva hotărârii arbitrale) fiind una limitată, chestiunea în discuție fiind legată de oportunitatea acordării unor asemenea reduceri, iar nu de legalitatea sau nelegalitatea lor, neexistând un text legal care să impună ori să interzică expres acest lucru.

Pe de altă parte, noțiunea de „promovare a culturii locale” este vag definită și susceptibilă de interpretări atât de largi și extensive, încât ar putea duce la o aplicare abuzivă. De asemenea, Curtea nu consideră că este oportun a se acorda reduceri pentru respectarea corespunzătoare a metodologiei, deoarece regula în desfășurarea raporturilor juridice ar trebui să fie respectarea legii în litera și spiritul ei, și nu nerespectarea ei; cu alte cuvinte, stimulentele respectării legii ar trebui să fie legea însăși.

8. Apelanta mai invocă faptul că arbitrii nu au analizat formularele simplificate propuse de apelantă pentru solicitarea și obținerea unei autorizații licență neexclusivă (texte propuse în anexele nr. 2 și 3). Se susține că aceste propuneri preîntâmpină practica de până acum de încheiere a unui contract impus unilateral de UCMR-ADA, cu multiple clauze-tip, inclusiv penalități de 50.000 lei indiferent de valoarea datorată către UCMR-ADA.

Curtea constată că nu există nici o obligație, dar nici o interdicție pentru UCMR-ADA de a folosi, în activitatea sa de autorizare a utilizatorilor, formulare tipizate.

Legea nu impune o asemenea obligație, ceea ce înseamnă că nici utilizatorii nu au obligația de a accepta formulare impuse unilateral de UCMR-ADA, dacă acestea nu respectă dispozițiile legale și metodologice în vigoare.

Pe de altă parte, legea nici nu interzice acestui organism de gestiune colectivă ca, pentru fluidizarea activității sale, să emită asemenea formulare, dar cu rezerva respectării dispozițiilor legale și metodologice în vigoare.

Cum, de altfel, nimic nu împiedică un utilizator, care consideră că o anumită clauză din asemenea formulare este nelegală sau abuzivă, să refuze semnarea lor, iar în caz de conflict, să apeleze la instanța de judecată pentru tranșarea litigiului.

Însă, în concluzie, față de principiul disponibilității și al libertății circuitului juridic civil, Curtea nu apreciază că se impune necesitatea aprobării unui model-tip de autorizație pentru licența neexclusivă pentru a preîntâmpina eventuale abuzuri ce ar putea fi comise de către organismul de gestiune colectivă, abuzuri față de care utilizatorii s-ar putea apăra individual, prin mijloacele legale.

9. Apelanta ARCUB a mai solicitat ținerea unei evidențe și transmiterea acesteia către utilizatorii care au plătit remunerațiile, ca echilibru rezonabil, printr-un mecanism transparent de informare a utilizatorului care plătește cu privire la alocarea făcută efectiv din sumele vărsate.

Curtea respinge această solicitare formulată de apelantă, având în vedere că nu există reglementată legal o obligație a organismului de gestiune colectivă față de utilizatori de a-i informa și de a le da socoteală cu privire la modul de repartizare ulterioară către titularii drepturilor de autor (ale căror drepturi patrimoniale le gestionează) a remunerațiilor încasate de la

aceștia; o astfel de obligație există numai față de titularii drepturilor de autor și ai drepturilor conexe. Art. 130 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, care reglementează obligațiile organismelor de gestiune colectivă, nu prevede o asemenea obligație față de utilizatori, or o metodologie de aplicare a unei legi nu poate adăuga la lege.

10. Apelanta mai arată că tabelul de la art. 4 din textul metodologiei este incomplet și generator de confuzii.

Curtea va încuviința modificarea antetului tabelului, pentru păstrarea unității terminologiei, în sensul că se va specifica în antetul primei coloane: „Tipul concertului/spectacolului/manifestării artistice”.

11. Cât privește însă critica legată de pct. 10 și 11 de la lit. A din tabel, Curtea apreciază că aceasta se subscrie mai mult unei cereri de lămurire a modului în care se va calcula remunerația, decât unei necesități de modificare a tabelului.

Astfel, ceea ce invocă apelanta este o viitoare confuzie asupra modului de aplicare a remunerației minime.

Or, Curtea constată că din modul de stabilire a remunerației de către arbitri reiese că ceea ce a avut în vedere comisia de arbitri este aplicarea unei remunerații minime pe concert. Cât privește definirea noțiunilor de „concert”, „spectacol” sau „manifestare artistică”, Curtea apreciază că nu îi revine sarcina de a le da un conținut concret prin prezenta hotărâre, urmând ca aplicarea acestor noțiuni și corelarea lor să se facă fie în raport de dispozițiile legale, fie în raport de dispozițiile prezentei metodologii. Astfel, această critică legată de necesitatea modificării tabelului și la pct. 10 și 11 de la lit. A nu este susținută.

12. Se mai arată de către apelantă că actuala formă de licență impusă de UCMR-ADA nu corespunde prevederilor metodologiei. În speță, două încălcări sunt evidente: în art. 16 se impun fără niciun temei legal daune către UCMR-ADA, reprezentând triplul remunerațiilor ce s-ar fi convenit pentru comunicarea publică, în cazul comunicării de opere muzicale fără autorizație licență neexclusivă; în chiar titlul autorizației se specifică: valabilă numai însoțită de documentele de plată ale remunerațiilor scadente. Or, niciun temei legal nu există să condiționeze acordarea autorizației licență neexclusivă de plata remunerației.

Față de aceste abuzuri, pentru prevenirea lor ulterioară și exercitarea cu bună-credință a relației utilizatori — UCMR-ADA, se solicită instanței să se pronunțe dacă UCMR-ADA poate impune un formular tipizat în vederea încheierii autorizației licență neexclusivă sau există doar câteva elemente obligatorii, iar alte detalii, cum ar fi daune, penalități etc., putând fi doar negociate, nu impuse.

Pct. privind la acest motiv de apel, Curtea s-a pronunțat deja la pct. 1.8 din prezenta hotărâre, reținând că legea nu impune o asemenea obligație, ceea ce înseamnă că nici utilizatorii nu au obligația de a accepta formulare impuse unilateral de UCMR-ADA, dacă acestea nu respectă dispozițiile legale și metodologice în vigoare.

Pe de altă parte, legea nici nu interzice acestui organism de gestiune colectivă ca, pentru fluidizarea activității sale, să emită asemenea formulare, dar cu rezerva respectării dispozițiilor legale și metodologice în vigoare.

Cum, de altfel, nimic nu împiedică un utilizator care consideră că o anumită clauză din asemenea formulare este nelegală sau abuzivă să refuze semnarea lor, iar în caz de conflict să apeleze la instanța de judecată pentru tranșarea litigiului.

Curtea mai reține că nimic nu poate împiedica negocierea dintre organismul de gestiune colectivă și utilizatorul individual, iar faptul că în prezent organismul de gestiune colectivă ar folosi un formular de autorizație licență neexclusivă care, potrivit susținerilor apelantei, ar încălca dispozițiile legii nu reprezintă un motiv în sine de modificare a metodologiei.

II. În ceea ce privește apelul formulat de apelanta Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, Curtea constată că motivele acestui apel sunt identice cu cele ale apelantei Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB, astfel că în mod corespunzător va primi aceeași soluționare și motivare, conform celor arătate la pct. I.1—12.

III. 1. Într-un prim motiv de apel, apelanta Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole din România (APOSR) invocă ineficacitatea unora dintre dispozițiile hotărârii, precum și faptul că altele sunt în defavoarea utilizatorilor, fiind susceptibile de a genera venituri nejustificate titularilor de drepturi.

Se arată că este oportună introducerea unei mențiuni legale în cuprinsul metodologiei, în sensul că aceasta produce efecte numai pentru operele muzicale purtătoare de drepturi, iar nu și pentru operele folclorice, cele ale căror autori au decedat cu peste 70 de ani în urmă sau cu autori necunoscuți.

Curtea respinge acest prim motiv de apel ca nefiind fondat, ținând cont că scopul metodologiei este acela de a explicita modul matematic de aplicare a legii, iar nu de a repeta sau sublinia ceea ce este suficient de clar reglementat de Legea-cadru privind dreptul de autor și drepturile conexe. Or, legea este suficient de clară în a stabili în ce măsură se nasc, se exercită și se sting drepturile de autor și drepturile conexe și, chiar în lipsa unei astfel de clarificări, Curtea nu consideră că acesta este actul normativ indicat pentru a soluționa astfel de aspecte juridice, care nu au legătură directă cu modul de calcul al remunerațiilor.

2. Apelanta mai arată că definiția utilizatorului este de natură a crea confuzii, trebuind să fie lămurită, din perspectiva aplicării prevederilor art. 2 alin. (2), în situația în care un eveniment este organizat de două sau mai multe persoane.

Pe de o parte, apelanta solicită a se aplica, prin analogie, ca și definiția a noțiunii de „organizator”, criteriile reglementate de Legea nr. 8/1996 pentru calitatea de producător. Or, Curtea nu poate face o astfel de analogie cât timp noțiunea de „producător” este o noțiune care privește alte categorii de drepturi protejate (cele aferente operelor cinematografice și altor opere audiovizuale) decât cele ce fac obiectul prezentei metodologii.

Ceea ce solicită, de fapt, apelanta este definirea noțiunii de „organizator” pentru ipoteza existenței mai multor persoane fizice sau juridice ce ar putea avea această calitate pentru același eveniment (concert, spectacol sau manifestare artistică), interesul justificat de apelantă în acest sens fiind acela că singurele obligații născute prin metodologie în sarcina organizatorilor sunt cele de a obține licența și de a plăti remunerația, obligații care nu pot fi impuse solidar, nu sunt divizibile și nici transmisibile.

Or, Curtea reține că stabilirea caracterului solidar al obligației ce revine organizatorilor de a obține licența de autorizare nu creează o obligație imposibil de executat, modalitatea faptică de executare a acestei obligații fiind aceea că fiecare dintre organizatori are dreptul de a solicita eliberarea licenței, iar obținerea autorizației de către unul dintre organizatori profită celorlalți; totodată, pentru realizarea unui concert, spectacol sau a unei manifestări artistice fără licență, răspunderea revine fiecărui organizator în parte.

Cât privește obligația de a achita remunerația, care este o obligație lichidă, sub nicio formă stabilirea caracterului solidar al acesteia nu poate duce la o dificultate practică de aplicare a metodologiei.

Curtea constată că, de altfel, chiar în forma de metodologie propusă de ARCUB, PMB și APOSR în comun (fila 323 din dosarul arbitral), aceste 3 apelante au fost de acord ca, în situația în care mai multe persoane intră sub incidența noțiunii de „organizator” (așa cum o propuseseră aceste 3 apelante), acestea să fie considerate coorganizatori și să le revină în

solidar îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta metodologie.

Noțiunea de organizator propusă de apelantă a fost aceea a persoanei sub numele căreia se înregistrează la direcția de impozite și taxe locale biletele pentru spectacolul, concertul sau evenimentul muzical, respectiv pentru spectacolele fără bilet, persoana care suportă cheltuielile de organizare a spectacolului, concertului ori evenimentului muzical.

Dincolo de aspectul că ceea ce s-a dezbătut în contradictoriu în cadrul procedurii arbitrale a fost dacă se poate stabili sau nu o solidaritate a coorganizatorilor, ceea ce se urmărește de fapt prin acest motiv de apel este să se susțină că nu poate exista un eveniment, concert ori spectacol cu mai mulți organizatori, ci că, prin definirea în modul propus de apelantă, se stabilește de fapt care este persoana care poartă întreaga răspundere a organizării.

Curtea nu exclude însă *de plano* posibilitatea existenței unei organizări multiple, motiv pentru care apreciază că nu se impune introducerea în textul metodologiei a unei definiții a noțiunii de „organizator”.

3. Apelanta mai critică obligația impusă prin metodologie de a obține licența neexclusivă într-un termen de mai mult de 10 zile înaintea desfășurării evenimentului, pe criterii de eficiență a acestui termen, solicitând scurtarea acestui termen la 3 zile înaintea evenimentului.

Curtea constată că la soluționarea acestui motiv de apel, care implică o analiză de oportunitate, este utilă verificarea reglementării similare din textul metodologiei anterioare, care prevedea un termen de 5 zile.

Apreciind că nu s-a dovedit ineficiența, inutilitatea sau caracterul greu aplicabil ori vătămător al acestui termen, Curtea consideră oportună menținerea acestui termen de 5 zile, pentru previzibilitatea legislativă și pentru asigurarea unei mai ușoare aplicări a prezentei metodologii. Astfel, acest motiv de apel este considerat fondat.

Cât privește susținerea apelantei că este oportun ca instanța să constate necesitatea introducerii unei obligații în sarcina UCMR-ADA de a acorda licența, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996, organismele de gestiune colectivă au obligația de a acorda autorizații neexclusive utilizatorilor, la cererea acestora, efectuată înainte de utilizarea repertoriului protejat, în schimbul unei remunerații, prin licență neexclusivă, în formă scrisă. Astfel, nu se mai impune reluarea acestei dispoziții prin metodologie, această solicitare fiind nefondată.

4. Apelanta mai critică quantumul penalităților stabilite prin metodologie, arătând că prin stabilirea unor penalități de 0,2% se depășește cadrul legal reprezentat de penalitățile la nivel bugetar care sunt de 0,06%, precum și de uzanța comercială și civilă care stabilește penalități de 0,05 % până la 0,1% pe zi de întârziere.

Se mai arată de către apelantă că firesc este ca titularii de drepturi să primească dobânda legală pentru nerespectarea dispozițiilor metodologiei, iar nu penalități. Sub acest aspect, Curtea constată că instituirea de penalități este o formă de manifestare a libertății conținutului actelor juridice, or chiar apelanta a solicitat, alături de apelantele PMB și ARCUB, stabilirea unor penalități în quantum de 0,01% pe zi de întârziere, ceea ce înseamnă că în cadrul negocierilor a fost de acord cu stabilirea unor penalități ca și mod de sancționare a utilizatorilor care întârzie plata remunerației; astfel, părțile de la arbitraj au fost de acord cu stabilirea penalităților, de acordul privind numai quantumul acestora.

Sub acest aspect, criteriile indicate de apelantă pentru quantumul penalităților se referă, de fapt, la quantumul dobânzii legale; cât timp reglementarea instituie penalități, și nu dobândă legală, aceste criterii nu se pot aplica cu forță juridică obligatorie.

Pe de altă parte însă, aceste criterii nu sunt complet nerelevante, în măsura în care instanța este oricum chemată să facă o analiză de oportunitate cu privire la acest motiv de apel legat de quantumul penalităților ce se pot aplica pentru întârzierea plății remunerației de către utilizatori, iar o comparație între quantumul penalităților stabilite de metodologie și quantumul dobânzii legale practicate pe piață nu este lipsită de utilitate.

Așa cum s-a reținut mai sus, apelanta a fost de acord cu stabilirea penalităților în quantum de 0,01% pe zi de întârziere, în timp ce apelanta UCMR-ADA a solicitat stabilirea penalităților în quantum de 0,2 % pe zi de întârziere, această din urmă propunere fiind și cea aprobată de comisia de arbitri.

Având în vedere, pe de o parte, faptul că procesul de negociere și arbitraj presupune asigurarea unui echilibru între pretențiile reciproce ale părților ori, în situația în care arbitrii decid în favoarea exclusivă a uneia dintre pretenții (cum este cazul de față), explicarea rațiunilor obiective care au determinat această soluție, iar pe de altă parte, faptul că prin hotărârea arbitrală nu se motivează reținerea quantumului de 0,2% al penalităților, Curtea apreciază că se impune stabilirea prin metodologie, pentru ipoteza întârzierii plății remunerațiilor, a unor penalități în quantum de 0,1% pe zi de întârziere.

Astfel, acest motiv de apel este considerat fondat de către instanță.

Cât privește critica apelantei în sensul că nu se precizează baza la care aceste penalități se aplică și faptul că acestea nu vor depăși sub niciun aspect debitul restant și neachitat al remunerației, aceste aspecte nu au fost invocate de apelantă la negocieri, nefiind incluse în propunerea acestora. Pe de altă parte, în această materie, în lipsa unor clauze exprese în metodologie, se vor aplica normele legale de drept comun.

5. Apelanta mai susține critici referitoare la baza de calcul de la art. 5 lit. A, respectiv faptul că ar cuprinde excesiv venituri ce nu pot fi corelate sau nu au legătură cu comunicarea publică a operelor muzicale.

Curtea nu poate reține susținerea apelantei în sensul că art. 5 lit. A trebuie să aibă un caracter limitativ, instanța trebuind să statueze acest principiu, deoarece ceea ce invocă în esență apelanta este reținerea unei singure categorii de sume (cele obținute din vânzarea de bilete) care să intre în conținutul noțiunii de „venituri”, iar nu o eventuală necesitate de schimbare a tehnicii legislative de definire a unei noțiuni (din maniera enumerativă în cea limitativă).

Analizând însă argumentele apelantei pentru excluderea celorlalte categorii de venituri, Curtea constată că de fapt aceasta a motivat doar solicitarea de excludere a veniturilor obținute din publicitatea ocazionată de spectacol, concert sau evenimentul artistic [(lit. b)] și cele obținute din consumațiile ocazionate/generate de spectacol [(lit. f)]. Astfel, cu privire la lit. c), d) și e) de la art. 5 lit. A, apelanta nu a motivat în mod concret de ce acestea nu pot reprezenta venituri care să poată fi incluse în calculul remunerației.

Curtea înlătură însă criticile legate de lit. b), față de argumentul că, din punct de vedere economic și financiar, în mod evident, veniturile obținute din publicitatea ocazionată de un eveniment artistic au o strânsă legătură de cauzalitate și decurg din chiar evenimentul respectiv.

Nu aceeași este însă opinia Curții cu privire la veniturile obținute din consumațiile ocazionate/generate de spectacol [(lit. f)], care nu au o legătură directă cu evenimentul artistic desfășurat, neputând constitui venit obținut din comunicarea publică a operelor muzicale. Astfel de venituri sunt auxiliare unei activități de comunicare publică a operei muzicale, iar quantumul veniturilor obținute din consumații depinde de cu totul alți factori decât natura operei muzicale comunicate public.

Astfel, acest motiv de apel va fi admis, urmând a fi înlăturată lit. f) din cadrul art. 5 lit. A din metodologie.

Cât privește critica legată de art. 5 lit. B, se susține că baza de calcul poate fi constituită numai din bugetul de cheltuieli aferent onorariilor artiștilor interpreți și închirierii echipamentelor cu care comunicarea publică se realizează în mod efectiv.

Curtea respinge acest motiv de critică, având în vedere, pe de o parte, faptul că enumerarea din text este o reluare a prevederilor metodologice anterioare, iar pe de altă parte, apelanta nu motivează în mod expres de ce celelalte categorii de cheltuieli ar trebui excluse din baza de calcul față de practica deja existentă de includere a acestora.

6. Apelanta a mai formulat un motiv de apel cu privire la remunerațiile minime, solicitând eliminarea acestora.

Pentru argumentele reținute anterior legate de existența unor asemenea prevederi și în metodologia anterioară, pentru asigurarea previzibilității legii și pentru că apelanta nu a arătat un motiv obiectiv al necesității eliminării aplicării unor remunerații minime (al căror scop principal este acela de a proteja interesele patrimoniale ale autorilor operelor muzicale), Curtea respinge acest motiv ca nefondat.

7. Se formulează și o critică referitoare la aplicabilitatea dispozițiilor metodologiei prin raportare la dispozițiile Legii nr. 8/1996, în sensul că existența contractelor directe dintre utilizatori și titularii de drepturi nu a fost avută în vedere nici de Decizia nr. 365 din 2006, nici de prezenta hotărâre.

Curtea reține ca fiind corectă susținerea apelantei, în sensul că nicio dispoziție legală nu interzice titularilor de drepturi să își cedeze drepturile patrimoniale deținute direct către utilizatori.

Pe de altă parte, potrivit prevederilor art. 123¹ alin. (1) lit. e) din lege, gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea dreptului de comunicare publică a operelor muzicale,

Încuviințarea solicitării apelantei ar duce de fapt la modificarea textului legal amintit printr-o normă juridică de forță inferioară — textul metodologiei, ceea ce este expres interzis de lege.

Mai mult, se invocă o pretinsă neconstituționalitate a impunerii gestiunii obligatorii, în raport de prevederile art. 136 alin. 5 din Constituție, aspect care, de asemenea, nu poate fi verificat pe calea apelului de față; în plus, aspectele de neconformitate a legii speciale cu Constituția nu pot fi verificate pe calea unei proceduri în care se încearcă punerea de acord a metodologiei, ca act juridic subsidiar, cu legea respectivă.

Nici aspectele legate de îmbogățirea fără justă cauză, în condițiile art. 992 din Codul civil, invocate de apelantă, nu pot fi reținute, acestea venind de fapt tot în susținerea unei eventuale neconformități a textului din Legea nr. 8/1996 cu prevederile constituționale.

Astfel, această solicitare a apelantei este nefondată.

IV. 1. Apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor formulează critici cu privire la cuantumul remunerațiilor procentuale.

Curtea reține mai întâi că, deși criticile privesc nelegalitatea cuantumului remunerațiilor stabilite de arbitri, nu se poate considera că s-a încălcat vreă normă legală prin stabilirea altor procente decât cele din metodologiile anterioare sau diferite de cele din practica europeană, cât timp scopul renegocierii la anumite perioade de timp este tocmai acela de a verifica dacă se impune modificarea acestora ori menținerea lor, în funcție de noile circumstanțe economice sau de altă natură ce ar fi invocate de părți.

Cu alte cuvinte, stabilirea concretă a procentelor remunerațiilor este, în totalitate, un aspect de oportunitate, astfel că toate considerațiile făcute de apelantă cu privire la încălcarea art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, a dispozițiilor constituționale, ale Convenției de la Berna ratificată de România prin Legea nr. 77/1998, și ale art. 1

din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu pot fi reținute.

Trecând mai departe, la analizarea concretă a pretențiilor apelantei, Curtea va încuviința efectuarea următoarelor modificări ale remunerațiilor, având în vedere faptul că procesul de negociere și arbitraj presupune asigurarea unui echilibru între pretențiile reciproce ale părților, dacă nu există o rațiune obiectivă pentru a înclina balanța în favoarea exclusivă a uneia dintre părți:

1.1. În ceea ce privește remunerația aferentă pct. 10 lit. A, pentru concerte, spectacole sau manifestări artistice cu caracter festiv, Curtea constată că apelantele APOSR, PMB și ARCUB au fost de acord cu stabilirea unui procent de 3% pentru festivaluri, iar Hotărârea arbitrală a stabilit un procent de 1% pentru acest punct și, respectiv, 3% pentru festivalurile cu caracter artistic.

Curtea va răspunde cu această ocazie motivului de apel legat de faptul că metodologia ar fi introdus noi „modalități” de utilizare a operelor muzicale, dar care sunt deja cuprinse în celelalte tipuri de utilizare specificate în celelalte puncte ale tabelului. În concret, se arată că între pct. 10 („Concerte, spectacole sau manifestări artistice cu caracter festiv”) și 12 („Festivaluri cu caracter artistic”) nu există o delimitare clară, aspect cu care Curtea este de acord, considerând că nu se impune reglementarea lor separată; pentru acest motiv, Curtea va elimina din tabel pct. 12, urmând ca în practică încadrarea unui eveniment de genul festivalului să se facă în una dintre celelalte categorii deja existente în tabel.

Se vor renumerota punctele aferente lit. A, ca urmare a acestei eliminări.

Pentru identitate de obiect (deja reținută mai sus), Curtea va modifica însă cuantumul remunerației aferente pct. 10 lit. A din tabel de la 1% la 3%, având în vedere că acest procent fusese deja acordat prin Hotărârea arbitrală pentru pct. 12 lit. A și fusese acceptat de apelantele APOSR, PMB și ARCUB pentru festivaluri.

1.2. Remunerația aferentă pct. 14 („Karaoke”) va fi modificată de la 1% la 4%, pentru asigurarea echilibrului între ceea ce s-a cerut (8,5%) și ceea ce se acordase de comisia de arbitri (1%).

1.3. Cu privire la remunerațiile aferente pct. 2 lit. B („Teatru, alte spectacole cu actori sau păpuși, recitaluri de muzică”) vor fi crescute procentele cu câte 1% pentru fiecare dintre lit. a)—e), tot pentru asigurarea echilibrului între ceea ce s-a cerut și ceea ce se acordase de comisia de arbitri.

1.4. Vor fi respinse celelalte solicitări ale apelantei de modificare a cuantumului remunerațiilor, pentru argumentele expuse anterior, apreciind că s-a stabilit un echilibru între pretențiile reciproce ale părților, acest echilibru fiind singurul criteriu de măsurare a corectitudinii și oportunității măsurilor dispuse de comisia de arbitri.

2. Apelanta a invocat și faptul că Hotărârea arbitrală este nelegală și cu privire la unele dispoziții ale art. 5.

2.1. Se arată că se limitează în mod nelegal baza de calcul numai la alocațiile ori alte finanțări bugetare prin care se subvenționează prețul biletului, excluzându-se veniturile din alocații sau finanțări bugetare pentru susținerea activității de spectacole, concerte sau alte manifestări artistice ale utilizatorului, dar care nu sunt destinate subvenționării prețului biletelor.

Curtea reține că, în primul rând, Legea nr. 8/1996 nu reglementează în mod expres categoria alocațiilor sau a subvențiilor bugetare, ca și categorii de venituri ce poate intra în baza de calcul al remunerațiilor.

Așa cum s-a reținut mai sus (pct. I.1 din prezenta hotărâre), concluzia că alocațiile sau subvențiile bugetare pot intra în această bază de calcul a fost dedusă de Curte din interpretarea

coroborată a dispozițiilor legale și din aplicarea principiului echității.

Critica legată de fragmentarea bazei de calcul al remunerației atunci când veniturile aferente activității în cadrul căreia sunt comunicate public opere muzicale provin din alocații sau alte finanțări bugetare nu este relevantă sub aspectul nelegalității Hotărârii arbitrale, ci doar ca aspect de oportunitate.

Or, Curtea reiterează rolul instanței în cadrul soluționării unei astfel de cauze, respectiv acela de a arbitra și a asigura echilibrul între pretențiile părților, pe acele aspecte care nu reprezintă critici de nelegalitate; cât timp apelantele PMB, ARCUB și APOSR s-au opus complet includerii alocațiilor și subvențiilor bugetare în cadrul bazei de calcul, UCMR-ADA a solicitat includerea acestora în integralitatea lor, iar comisia de arbitraj a dispus includerea doar a alocațiilor sau a altor finanțări bugetare prin care se subvenționează prețul biletului, Curtea consideră că s-a asigurat acest echilibru între solicitări.

2.2. Apelanta mai arată că tot în mod nelegal art. 5 alin. (1) pct. A din Hotărârea arbitrală definește noțiunea de „bază de calcul”, respectiv „venituri”, într-un alt sens decât cel prevăzut de lege. Pentru aceste motive solicită modificarea art. 5 alin. (1) pct. A, în sensul că baza de calcul al remunerațiilor o reprezintă: „veniturile obținute de utilizator din activitatea în cadrul căreia sunt comunicate public opere muzicale, cum ar fi veniturile din: ...” astfel cum prevede art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la acest motiv de apel, Curtea constată, pe de o parte, că eliminarea din cadrul veniturilor — bază de calcul al sumei reprezentând TVA — este sprijinită de chiar argumentația apelantei UCMR-ADA, care recunoaște că TVA-ul nu este venit. Astfel, solicitarea de eliminare a deducerii TVA-ului din baza de calcul este neîntemeiată.

Este însă întemeiată solicitarea de eliminare din textul de la art. 5 alin. (1) pct. A al metodologiei a sintagmei „și alte taxe”, din cauza modului imprecis, neclar și nedefinit de desemnare, neputându-se face o verificare a corectitudinii deducerii acestor taxe la momentul aplicării.

Astfel, acest motiv de apel este, parțial, întemeiat, sub aspectul eliminării din textul de la art. 5 alin. (1) pct. A al metodologiei a sintagmei „și alte taxe”.

3. Apelanta mai susține că hotărârea este nelegală și cu privire la unele dispoziții ale art. 7, deoarece durata reală de utilizare a unei opere muzicale nu coincide în mod obligatoriu cu durata în sine a operei muzicale.

Instanța reține justetea acestui argument cât timp, potrivit art. 130 lit. h) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 127 lit. f) și art. 134 alin. (2) lit. d) din aceeași lege, utilizatorii au obligația de a comunica organismelor de gestiune colectivă durata reală de utilizare a fiecărei opere muzicale.

Astfel, va fi încuviințată cererea apelantei de modificare a art. 7 alin. 1 lit. e) după cum urmează: „denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile”.

Pentru aceleași motive, pentru identitate de rațiune, va fi încuviințată cererea apelantei de modificare a art. 7 alin. (2) lit. f), în sensul de a avea următorul conținut: „denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică)”.

4. Într-un ultim motiv de apel, se arată că hotărârea este dată cu încălcarea art. 37 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Curtea constată că art. 8 al metodologiei încuviințate de comisia de arbitri prevede că „organismul de gestiune colectivă poate monitoriza, prin reprezentanți împuterniciți în acest sens, utilizarea operelor muzicale, accesul acestora fiind permis în mod liber în orice spațiu de utilizare a muzicii, în baza unei delegații speciale. Reprezentanții organismului de gestiune colectivă pot utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile în spațiile în care sunt utilizate operele muzicale, cu acordul utilizatorului, înregistrările astfel efectuate făcând dovada deplină a utilizării operelor muzicale”.

Or, art. 37 din Legea nr. 8/1996 prevede următoarele:

„(1) În scopul de a testa funcționarea produselor la momentul fabricării sau vânzării, societățile comerciale care produc ori vând înregistrări sonore sau audiovizuale, echipament pentru reproducerea ori comunicarea publică a acestora, precum și echipament pentru receptarea de emisiuni de radio și de televiziune pot reproduce și prezenta extrase din opere, cu condiția ca aceste operațiuni să fie reduse la dimensiunile necesare testării.

(2) Pentru supravegherea utilizării repertoriului propriu de către terți, organismele de gestiune colectivă pot monitoriza prin orice mijloace activitatea utilizatorilor, fără a fi necesară autorizarea acestora și fără plată, putând solicita în acest scop și informații de interes public, deținute, potrivit legii, de instituțiile publice competente.”

Față de contradicția evidentă dintre textul art. 8 din metodologie și textul art. 37 din lege, Curtea va admite solicitarea apelantei de modificare a textului criticat, în sensul înlocuirii sintagmei „cu acordul utilizatorului” cu sintagma „fără a fi necesară autorizarea acestora și fără plată”.

V. Pentru toate aceste argumente, în temeiul art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996, Curtea va admite apelurile declarate de apelante, va schimba în parte hotărârea apelată, stabilind forma finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice, conform celor arătate mai sus.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite apelurile declarate de apelantele Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor, Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole din România, Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București — ARCUB și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice, emisă de completul de arbitraj de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

Schimbă în parte hotărârea apelată, stabilind următoarea formă finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice:

„Art. 1. — Utilizarea operelor muzicale prin comunicare publică în concerte, spectacole ori manifestări artistice se poate face numai în baza unei autorizații licență neexclusivă încheiate în prealabil cu organismul de gestiune colectivă a drepturilor autorilor de opere muzicale (denumit în continuare *organismul de gestiune colectivă*).

Art. 2. — (1) Este *utilizator*, în sensul prezentei metodologii, oricare persoană juridică sau fizică autorizată care organizează concerte, spectacole ori manifestări artistice în cadrul cărora sunt utilizate opere muzicale.

(2) În cazul în care activitățile de organizare a unui concert, spectacol ori a unei manifestări artistice se realizează de două sau mai multe persoane, acestea răspund solidar pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta metodologie.

Art. 3. — Utilizatorii au obligația să solicite organismului de gestiune colectivă încheierea autorizației licență neexclusivă cu cel puțin 5 zile înainte de data la care urmează a avea loc concertul, spectacolul ori manifestarea artistică.

Art. 4. — (1) Remunerația datorată de utilizatori pentru comunicarea publică a operelor muzicale se calculează potrivit valorilor procentuale, dar nu mai puțin decât remunerațiile minime cuprinse în tabel:

Tipul concertului/spectacolului/manifestării artistice/localului	Remunerație procentuală	Remunerație minimă/zi/spectacol/concert sau manifestare artistică
A. Concerte și spectacole cu caracter muzical		
1. Concerte simfonice, corale, de cameră	8%	500 lei/concert
2. Spectacol de operă	8%	500 lei/concert
3. Spectacol de operetă	7%	400 lei/concert
4. Spectacol de balet	6%	300 lei/concert
5. Spectacole de revistă, musicaluri, cabarete	7%	400 lei/concert
6. Concerte de fanfară	6%	100 lei/concert
7. Concerte rock, pop, jazz etc.	7%	1.000 lei/concert
8. Concerte, spectacole ori manifestări artistice organizate în orașe sau stațiuni, cu accesul publicului gratuit	4%	500 lei/zi
9. Concerte, spectacole ori manifestări artistice organizate în mediul rural, cu accesul publicului gratuit	3%	300 lei/zi
10. Concerte, spectacole sau manifestări artistice cu caracter festiv	3%	500 lei/concert
11. Concerte, spectacole sau manifestări artistice desfășurate în localuri (lit. C)	5%	100 lei/concert
12. Spectacole de caritate, în care toate fondurile sunt destinate unui scop umanitar	0,5%	50 lei/concert
13. Karaoke	4%	100 lei/spectacol
B. Alte spectacole și manifestări artistice		
1. Circ, delfinari, parcuri de distracții și altele asemenea	3%	200 lei/spectacol
2. Teatru, alte spectacole cu actori sau cu păpuși, recitaluri de muzică:		
a) cu durata muzicii mai mică sau egală cu 10 minute	2%	100 lei/spectacol
b) cu durata muzicii mai mică sau egală cu 20 de minute	2,5%	150 lei/spectacol
c) cu durata muzicii mai mică sau egală cu 30 de minute	3%	200 lei/spectacol
d) cu durata muzicii mai mică sau egală cu 40 de minute	3,5%	250 lei/spectacol
e) cu durata muzicii mai mare de 40 de minute	4,5%	300 lei/spectacol
3. Manifestări sportive pe fond muzical (gimnastică, patinaj artistic, dans sportiv și altele asemenea)	3%	100 lei/spectacol
4. Spectacole electorale	8%	3.000 lei/spectacol
5. Muzică transmisă prin mașini publicitare	5%	500 lei/oră/mijloc auto
6. Spectacole de laser, lumini și artificii, dacă acestea includ opere muzicale	1%	200 lei/oră
C. Localuri		
1. Discoteci și cluburi:		
a) municipiul București	8%	1.000 lei/lună
b) localități cu peste 300.000 de locuitori	7%	800 lei/lună
c) localități cu peste 100.000 de locuitori	6%	600 lei/lună
d) localități cu peste 10.000 de locuitori	5%	400 lei/lună
e) localități cu mai puțin de 10.000 de locuitori	4%	200 lei/lună
f) stațiuni turistice din mediul urban	7%	900 lei/lună
g) stațiuni turistice din mediul rural	6%	700 lei/lună
2. Cafenele, cafe-concert și piano-bar în care muzica are o contribuție la specificitatea acestora	7%	500 lei/lună
3. Sexy-cluburi	8,5%	1.200 lei/lună
4. Baruri și restaurante cu program de varietăți	7%	500 lei/lună

(2) La remunerațiile prevăzute la alin. (1) se adaugă TVA.

(3) Remunerația prevăzută la alin. (1) se plătește de către utilizatori în termen de maximum 45 de zile de la data desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice. În cazul discotecilor, remunerația se plătește lunar până la data de 25 a lunii următoare.

(4) În cazul întârzierii plății remunerației, utilizatorii datorează penalități de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 5. — Baza de calcul al remunerațiilor procentuale o reprezintă, după caz:

A. veniturile, mai puțin TVA, obținute de utilizatori din comunicarea de opere muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice, cum sunt:

- a) vânzarea de bilete pentru spectacol, concert ori manifestare artistică;
- b) publicitatea ocazională de spectacol, concert ori manifestare artistică;
- c) sumele cuvenite utilizatorului pentru radiodifuzarea spectacolului, concertului ori manifestării artistice;
- d) sponsorizările primite pentru spectacol, concert ori manifestarea artistică;
- e) alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului билетelor spectacolului, concertului ori manifestării artistice;

B. bugetul de cheltuieli efectuate de utilizatori pentru comunicarea publică de opere muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice, în cazul în care nu se realizează venituri din organizarea concertului, spectacolului ori manifestării artistice. Bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator, cum sunt: cheltuieli cu onorariile, cazarea, transportul artiștilor interpreți, al organizatorilor și al colaboratorilor, cheltuieli pentru locația spațiului de desfășurare, cheltuieli de sonorizare, cheltuieli de publicitate și promoție, cheltuieli de regie și orice alte cheltuieli necesare desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice.

Art. 6. — (1) În cazul în care în aceeași locație sunt utilizate opere muzicale și în alte modalități decât în cadrul spectacolului, concertului ori manifestării artistice, utilizatorii acelor opere muzicale au obligația de a încheia autorizații de licență neexclusivă pentru acea utilizare și să plătească remunerațiile corespunzătoare prevăzute de metodologiile specifice celui tip de utilizare.

(2) Cluburile și discotecile care, în intervalul dintre două spectacole sau concerte, desfășoară și activități de bar, restaurant, alimentație publică etc. datorează și remunerațiile corespunzătoare potrivit metodologiilor în vigoare privind comunicarea publică a operelor muzicale pentru ambianța în cadrul unor astfel de activități.

Art. 7. — (1) În termen de 25 de zile de la data desfășurării spectacolului, concertului ori manifestării artistice, utilizatorii au obligația să depună la sediul organismului de gestiune colectivă un raport cuprinzând:

- a) datele de identificare și de contact ale utilizatorului;
- b) numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului;
- c) denumirea și data spectacolului, concertului ori manifestării artistice;
- d) locul în care s-a desfășurat concertul, spectacolul ori manifestarea artistică;
- e) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpreții acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert sau manifestare artistică);
- f) baza de calcul al remunerației.

(2) Pentru cluburi, utilizatorii vor depune la sediul organismului de gestiune colectivă un raport lunar pentru luna precedentă, cuprinzând pentru fiecare punct de lucru:

- a) datele de identificare și de contact ale utilizatorului;
- b) numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului;
- c) denumirea și adresa punctului de lucru;
- d) numărul de spectacole (zile) în care au fost comunicate public opere muzicale;
- e) denumirea și data fiecărui eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică);
- f) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpreții acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică).

(3) Pentru activitatea de discotecă, utilizatorii vor depune la sediul organismului de gestiune colectivă un raport lunar pentru luna precedentă, cuprinzând pentru fiecare punct de lucru:

- a) datele de identificare și de contact ale utilizatorului;
- b) numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului;
- c) denumirea și adresa punctului de lucru;
- d) numărul de spectacole (zile) în care au fost comunicate public opere muzicale.

(4) Raportul prevăzut la alin. (2) și (3) se depune la sediul organismului de gestiune colectivă până la data de 15 a lunii pentru luna încheiată.

(5) Prin *spectacol* sau *zi de spectacol*, în sensul alin. (2) și (3), se înțelege intervalul de 24 de ore, precum și orice fracțiune din acesta, înăuntrul căruia se desfășoară activitate de spectacol, concert sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timp din două zile calendaristice consecutive.

(6) Fiecare raport va fi ștampilat și semnat de reprezentantul legal al utilizatorului și va include declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al utilizatorului că datele cuprinse în raport sunt complete și corecte.

(7) La raport va fi anexată, în cazul concertelor, spectacolelor, evenimentelor muzicale cu vânzare de bilete, altele decât cluburile și discotecile, o copie a decontului privind veniturile obținute din vânzarea de bilete, astfel cum a fost înregistrat la autoritățile competente.

Art. 8. — Organismul de gestiune colectivă poate monitoriza, prin reprezentanți împuterniciți în acest sens, utilizarea operelor muzicale, accesul acestora fiind permis în mod liber în orice spațiu de utilizare a muzicii, în baza unei delegații speciale. Reprezentanții organismului de gestiune colectivă pot utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile în spațiile în care sunt utilizate operele muzicale, fără a fi necesară o autorizare prealabilă a utilizatorului și fără plată, înregistrările astfel efectuate făcând dovada deplină a utilizării operelor muzicale.

Art. 9. — Remunerațiile forfetare, inclusiv remunerațiile minime, se pot modifica anual, potrivit art. 131⁴ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare."

Executorie.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 mai 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Marina Daniela Ungureanu

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE**privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 114A
din 5 aprilie 2011 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă
și pentru cauze de proprietate intelectuală**

Având în vedere dispozițiile art. 131² alin. (9) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Decizia civilă nr. 114A din 5 aprilie 2011 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie, privind schimbarea în parte a Hotărârii arbitrale din data de 30 martie 2010 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor cuvenite titularilor

de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea și/sau comunicarea publică a operelor muzicale prin servicii online sau mobile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 27 aprilie 2010, în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 180/2010.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Robert Bucur

București, 27 mai 2011.
Nr. 204.

ANEXĂ

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ

**DECIZIA CIVILĂ Nr. 114A
din 5 aprilie 2011**

Dosar nr. 4.013/2/2010

Curtea constituită din:

Președinte — Melania Stanciu
Judecător — Mihaela Paraschiv
Grefier — Noemi Grațîela Stanciu

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de apel formulate de apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR-ADA) împotriva Hotărârii arbitrale din 30 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273/27 aprilie 2010, prin Decizia ORDA nr. 180/2010, în contradictoriu cu intimații Asociația pentru Tehnologie și Internet (APTI), Asociația Națională a Internet Providerilor din România (ANISP) și S.C. Orange România — S.A.

Dezbaterile pe fondul cererii de apel au avut loc în ședința publică din data de 15 martie 2011, când părțile prezente au pus concluzii ce au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie, și când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru datele de 22 martie 2011, 29 martie 2011 și 5 aprilie 2011 — data pronunțării prezentei decizii civile.

CURTEA,

deliberând asupra apelului de față, constată următoarele:

Prin cererea de arbitraj formulată, UCMR-ADA a solicitat să fie stabilită forma finală a Metodologiei privind utilizarea operelor muzicale prin reproducere și comunicare publică prin punerea acestora la dispoziția publicului prin servicii online sau mobile și drepturile patrimoniale cuvenite în mod corespunzător titularilor drepturilor de autor. În acest sens, UCMR-ADA arată că metodologia privește utilizarea operelor muzicale prin reproducere și comunicare publică prin servicii online sau mobile, întrucât art. 13 lit. a) și f) din Legea nr. 8/1996 recunoaște autorilor de opere muzicale drepturile patrimoniale de a autoriza și interzice reproducerea operii, distribuirea operii și comunicarea publică a acesteia. Totodată, UCMR-ADA arată că drepturile ce fac obiect al metodologiei sunt dreptul de reproducere și dreptul de comunicare publică, întrucât acestea sunt prevăzute ca drepturi distincte de Legea nr. 8/1996. De asemenea, gestiunea colectivă a acestor drepturi are o întindere diferită potrivit dispozițiilor art. 123¹ și 123² din Legea nr. 8/1996: pentru comunicarea publică a operelor muzicale, gestiunea colectivă este obligatorie, iar pentru reproducerea operelor

muzicale, gestiunea colectivă este facultativă. În aceste condiții, gestiunea colectivă se realizează diferențiat pentru cele două drepturi, întrucât repertoriul gestionat colectiv facultativ nu este identic ca întindere cu cel gestionat colectiv în mod obligatoriu. Astfel, în timp ce în cazul gestiunii colective obligatorii (comunicarea publică) UCMR-ADA reprezintă pe toți titularii de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale, indiferent dacă i-au acordat sau nu mandat în acest sens, în cazul gestiunii colective facultative UCMR-ADA îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care i-au acordat mandat. Referitor la remunerații, UCMR-ADA arată că acestea trebuie să fie diferențiate în acord cu fiecare modalitate de utilizare a operelor muzicale și să fie în acord cu practica europeană. Astfel, propunerea UCMR-ADA referitoare la utilizările precum streaming, webcasting, concerte live și muzică de fundal prevede o remunerație de 2/3 din totalul remunerației pentru dreptul patrimonial de comunicare publică, iar pentru dreptul de reproducere remunerația va fi mai mică, respectiv de 1/3 din totalul remunerației. În cazul descărcării operelor muzicale (download) proporția este diferită, și anume remunerația va fi mai mare: 2/3 din totalul remunerației pentru dreptul patrimonial de reproducere, iar pentru dreptul de comunicare publică remunerația va fi mai mică, de 1/3 din totalul remunerației. În domeniul utilizării operelor muzicale pe internet, UCMR-ADA arată că intensitatea utilizării este dată de numărul de vizitatori unici ai paginii de internet pe care sunt puse la dispoziția publicului operele muzicale. Totodată, UCMR-ADA arată că propunerea sa referitoare la cuantumul remunerațiilor este în concordanță cu remunerațiile ce se regăsesc în practica europeană pentru reproducerea și comunicarea publică a operelor muzicale prin servicii online și mobile. În privința remunerațiilor minime, UCMR-ADA a propus și solicitat ca stabilirea acestora să țină seama de practica europeană, potrivit căreia remunerațiile sunt prevăzute distinct pentru fiecare modalitate de utilizare și, în principal, în raport de numărul de vizitatori unici sau ascultători online, după caz.

Prin întâmpinarea formulată, ANISP solicită respingerea propunerii de metodologie a reclamantei și stabilirea formei finale a metodologiei privind utilizarea operelor muzicale pe internet și drepturile patrimoniale convenite titularilor drepturilor de autor în forma propusă de pârâtă. În susținerea întâmpinării, ANISP arată că reclamanta este desemnată de către ORDA drept colector unic al remunerațiilor convenite titularilor drepturilor de autor doar pentru utilizarea operelor muzicale prin comunicare publică, pentru care, în conformitate cu prevederile art. 123¹ lit. e) din Legea nr. 8/1996, gestiunea colectivă este obligatorie. Prin urmare, dreptul de reproducere, la care face referire UCMR-ADA în propunerea de metodologie, nu poate face obiectul unei metodologii opozabile *erga omnes*, atâta vreme cât organismul de gestiune colectivă nu are nici prerogativa legală și nici mandate de la toți titularii acestui drept astfel încât să se poată exercita o gestiune colectivă obligatorie, cu repertoriu extins. Din punctul de vedere al utilizării operelor muzicale pe internet, dreptul de reproducere prevăzut la art. 123² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 este „consumat” la momentul fixării operei muzicale ca fonogramă sau videogramă, obiectul utilizării care se reglementează prin metodologia supusă arbitrajului reprezentându-i comunicarea publică și reproducerea fonogramei și/sau videogramei în scopul comunicării ei publice prin internet, ceea ce reprezintă o etapă ulterioară acelei reproduceri reglementate prin textul de lege indicat anterior. Totodată, ANISP arată că nu se poate face „comunicarea publică” a unei opere muzicale prin internet fără ca în prealabil aceasta să nu fie reprodușă pe un mediu de stocare denumit server, iar această reproducere, realizată printr-o operațiune de schimbare a formatului operei muzicale într-unul compatibil utilizării pe internet, face parte din categoriile

exceptate de la dreptul de reproducere, drept de reproducere care este definit de art. 14 din Legea nr. 8/1996. În acest fel, utilizarea operelor muzicale pe internet sub forma comunicării publice îndeplinește condițiile impuse de art. 33 alin. (3) din Legea nr. 8/1996, respectiv: reproducerea folosită este un act tranzitoriu și accesoriu utilizării, este parte integrantă și esențială a procesului tehnic de transformare a formatului operei muzicale, scopul reproducerii este acela de a permite transmiterea în cadrul rețelelor de calculatoare, în cadrul unei utilizări licite, iar această reproducere nu are o semnificație economică de sine stătătoare. Prin raportare la Directiva 2007/65/CE, la prevederile art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României și ale art. 189 din Tratatul de la Roma institutiv al CEE, se trage concluzia că sintagma „cu excepția rețelelor de calculatoare” conținută de definiția dată radiodifuzării în art. 15¹ lit. b) din Legea nr. 8/1996 nu mai poate produce efecte juridice, legislația comunitară prevalând dispozițiilor contrare din legislația internă. Astfel, sintagma „cu excepția rețelelor de calculatoare” cuprinsă în art. 15¹ lit. b) din Legea nr. 8/1996, care definește radiodifuzarea, va trebui eliminată.

La termenul din 18 martie 2010, utilizatorii precizează că propunerea de metodologie depusă de ANISP este comună pentru toți utilizatorii, Orange România achiesând la această propunere de metodologie.

Prin Hotărârea arbitrală din 30 martie 2010, Corpul de arbitri ORDA a stabilit forma finală a Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea și/sau comunicarea publică a operelor muzicale prin servicii online sau mobile astfel:

„Art. 1. — Reproducerea și comunicarea publică a operelor muzicale pe teritoriul României, însoțite sau nu de imagini, printr-un serviciu online sau mobil se poate face numai în baza unei autorizații licență neexclusivă, încheiată cu organismul de gestiune colectivă pentru operele muzicale.

Art. 2. — (1) Autorizația licență neexclusivă conferă utilizatorului, după caz, dreptul de a reproduce și/sau dreptul de comunicare publică pe teritoriul României a operelor muzicale în modalitățile prevăzute de prezenta metodologie.

(2) Este *utilizator*, în sensul prezentei metodologii, persoana fizică sau juridică ce oferă publicului servicii ale societății informaționale care conțin opere muzicale aflate pe un sistem informatic online sau mobil.

Art. 3. — (1) Este utilizator orice persoană:

- a) sub al cărui nume este înregistrat domeniului la care este accesibil serviciul prin internet sau alte rețele cu sau fără fir; sau
- b) care este responsabilă de conținutul site-ului disponibil pe internet sau alte rețele, cu sau fără fir; sau
- c) care exploatează site-ul pe internet sau pe alte rețele, cu sau fără fir; sau
- d) care obține venituri din publicitate, din descărcarea sau ascultarea de opere muzicale ori sub orice altă formă ca urmare a furnizării serviciilor cuprinzând opere muzicale prin internet sau alte rețele, cu sau fără fir.

Art. 4. — Utilizarea operelor muzicale se realizează prin următoarele operațiuni:

- a) oferirea spre ascultare (comunicare publică, inclusiv prin punerea la dispoziția publicului), fără posibilitatea de stocare a operelor muzicale, efectuată cu titlu gratuit sau oneros printr-un serviciu online sau mobil;
- b) oferirea spre descărcare (reproducere și comunicare publică) de către consumator a operelor muzicale, efectuată cu titlu gratuit sau oneros printr-un serviciu online sau mobil.

Art. 5. — (1) În vederea obținerii licenței, solicitantul trebuie să solicite organismului de gestiune colectivă eliberarea acesteia cu cel puțin 10 zile înainte de utilizare.

(2) Odată cu cererea de autorizare, solicitantul are obligația să depună următoarele documente: fotocopia actului de identitate sau fotocopia certificatului de înmatriculare și/sau înregistrare fiscală, precum și orice alte informații privitoare la modalitatea și rețeaua prin care sunt puse la dispoziția publicului operele muzicale.

(3) Cererea de autorizare și documentele prevăzute la prezentul articol pot fi transmise și în format electronic la adresa de e-mail a organismului de gestiune colectivă.

Art. 6. — (1) În termen de 10 zile de la depunerea cererii de autorizare, însoțită de toate documentele prevăzute la art.4 alin. (2), organismul de gestiune colectivă este obligat să încheie cu solicitantul licența neexclusivă de utilizare a operelor muzicale pe internet sau alte rețele, cu sau fără fir.

(2) Licența neexclusivă se poate acorda și prin corespondență (e-mail, fax, poștă).

(3) Licența neexclusivă se acordă pentru o perioadă de 3 ani, însă la solicitarea expresă a utilizatorului se poate acorda pentru o perioadă mai scurtă.

(4) În cazul dreptului de reproducere, autorizația licență neexclusivă se încheie numai cu privire la opere muzicale ce fac parte din repertoriul gestionat în mod facultativ de organismul de gestiune colectivă.

Art. 7. — Pentru reproducerea și/sau comunicarea publică, inclusiv prin punerea la dispoziția publicului a operelor muzicale printr-un serviciu online sau mobil, utilizatorii au obligația de a plăti remunerații pentru titularii de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale după cum urmează:

A. Oferirea spre ascultare (streaming):

a) cu titlu gratuit:

Număr opere muzicale	1—20	21—200	201—1.000	Peste 1.000
Remunerație lunară	20 lei	30 lei	50 lei	100 lei

În situația utilizatorilor care oferă spre ascultare (streaming) peste 200 de opere muzicale, la fiecare tranșă de câte 500.000 de ascultări lunare se adaugă câte o remunerație echivalentă celei stabilite în tabelul de mai sus.

Pentru utilizarea ca muzică de fundal a operelor muzicale se datorează o remunerație lunară de 20 lei;

b) cu titlu oneros:

— 8% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

B. Oferirea spre descărcare (download):

a) cu titlu gratuit:

Număr opere muzicale	1—20	21—200	201—1.000	Peste 1.000
Remunerație lunară	40 lei	60 lei	100 lei	200 lei

În situația în care numărul de opere muzicale descărcate lunar este mai mare de 50.000, dar nu mai mult de 2.000.000 de opere muzicale descărcate lunar, se adaugă câte o remunerație echivalentă celei stabilite în tabelul de mai sus.

Remunerațiile prevăzute în tabelul de mai sus se repartizează după cum urmează:

— 70% cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;

— 30% cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului;

b) cu titlu oneros:

— 7% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;

— 3% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

Art. 8. — Baza de calcul al remunerațiilor procentuale este formată din totalitatea veniturilor brute lunare obținute de utilizator ca urmare a folosirii operelor muzicale, venituri reprezentând, dar fără a se limita la: sume plătite de către consumatorii finali, indiferent dacă sumele sunt plătite direct utilizatorului ori unui intermediar, publicitate, abonamente, sponsorizări.

Art. 9. — (1) Plata remunerațiilor se efectuează până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care sunt datorate.

(2) În caz de întârziere la plata remunerației, utilizatorii datorează la sumele scadente și neachitate penalități de 0,15% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Remunerațiile stabilite în sumă fixă prin prezenta metodologie pot fi modificate anual potrivit indicelui de inflație, în conformitate cu dispozițiile art.131⁴ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — (1) Utilizatorii sunt obligați ca până la data de 20 a fiecărei luni să comunice organismului de gestiune colectivă, pentru luna precedentă, un raport privind operele muzicale utilizate, care va cuprinde:

a) baza de calcul al remunerației;

b) operele muzicale reproduse și/sau comunicate public, cu indicarea pentru fiecare operă muzicală în parte a denumirii operei muzicale, autorului/autorilor, interpretului/interpretelor, numărului de ascultări/descărcări și a duratei de utilizare.

(2) Utilizatorii sunt obligați să permită realizarea unei monitorizări și a unui raport de trafic de către o terță persoană independentă, dintre cele agreeate de organismul de gestiune colectivă, sau să implementeze un program de monitorizare a traficului de către organismul de gestiune colectivă agreeat de acesta din urmă.

Art. 11. — (1) Nu fac obiect al prezentei metodologii reproducerea și comunicarea publică a operelor muzicale ca tonuri de apel sau tonuri în așteptare pentru telefoanele mobile.

(2) Prezenta metodologie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu art. 131² alin. (8) și (9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

Pronunțată astăzi, 30 martie 2010, la sediul ORDA din Str. Transilvaniei nr. 2, sectorul 1, București.

Executorie de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pentru a hotărî astfel, completul arbitral a reținut următoarele:

„Completul arbitral este legal investit și are competența de a soluționa cererea de arbitraj formulată de reclamanta UCMR—ADA în contradictoriu cu pârătele APTI, ANISP și Orange România în vederea stabilirii formei finale a Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea operelor muzicale și pentru punerea operelor muzicale la dispoziția publicului prin servicii online sau mobile, în temeiul prevederilor art. 131² din Legea nr. 8/1996.

În prealabil, se constată că titlul metodologiei, propus de părți, nu este adecvat cu conținutul negocierilor și medierii prin arbitraj, de stabilire a remunerațiilor titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea și/sau comunicarea publică a operelor muzicale prin servicii online sau mobile.

În consecință, titlul metodologiei va fi următorul: «Metodologie privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea operelor muzicale și/sau comunicarea publică a operelor muzicale prin servicii online sau mobile».

Completul constată următoarele elemente de dezacord dintre părți:

1. Privitor la licențele pentru folosirea operelor muzicale, părțile propun rezolvări cu nuanțări diferite, sens în care completul decide următoarele:

Autorizația licență neexclusivă conferă utilizatorului, după caz, dreptul de a reproduce și/sau dreptul de comunicare publică pe teritoriul României a operelor muzicale, fiind utilizator persoana fizică sau juridică ce oferă publicului servicii ale societății informaționale cuprinzând operele muzicale aflate pe un sistem informatic online sau mobil. În această categorie se află orice persoană sub al cărui nume este înregistrat domeniul de internet sau alte rețele, cu sau fără fir, ori care este responsabilă de conținutul site-ului disponibil pe internet sau alte rețele, cu sau fără fir, precum și cea care exploatează site-ul pe internet sau pe alte rețele cu sau fără fir, ori care obține venituri din publicitate, din descărcarea sau ascultarea de opere muzicale sau sub orice altă formă, ca urmare a furnizării serviciilor cuprinzând opere muzicale prin internet sau alte rețele, cu sau fără fir.

Utilizarea operelor muzicale se realizează prin comunicare publică (ascultare) fără posibilitatea de stocare a operelor muzicale, efectuată cu titlu gratuit sau oneros printr-un serviciu online sau mobil (streaming) sau prin reproducere cu descărcare (stocare) și comunicare publică (ascultare) de către consumator a operelor muzicale, efectuată cu titlu gratuit sau oneros printr-un serviciu online sau mobil (download).

În vederea obținerii licenței, persoana interesată trebuie să solicite organismului de gestiune colectivă eliberarea acesteia cu cel puțin 10 zile înainte de autorizarea utilizării. Odată cu cererea de autorizare se vor depune fotocopia actului de identitate sau fotocopia certificatului de înmatriculare și/sau înregistrare fiscală, fotocopia dovezii de înregistrare a domeniului de internet deținut, precum și orice alte informații privitoare la modalitatea și rețeaua prin care sunt puse la dispoziția publicului operele muzicale.

Cererea de autorizare și documentele pot fi transmise și în format electronic la adresa de e-mail a organismului de gestiune colectivă. În termen de 10 zile de la depunerea cererii de autorizare, însoțită de toate documentele, organismul de gestiune colectivă este obligat să încheie cu solicitantul licența neexclusivă de utilizare a operelor muzicale pe internet sau alte rețele, cu sau fără fir. Licența neexclusivă se acordă pentru o perioadă de 3 ani, însă la solicitarea expresă a utilizatorului se poate acorda pentru o perioadă mai scurtă. În cazul dreptului de reproducere, autorizația licență neexclusivă se încheie numai cu privire la opere muzicale ce fac parte din repertoriul gestionat în mod facultativ de organismul de gestiune colectivă. Licența neexclusivă se poate acorda și prin corespondență (e-mail, fax, poștă).

2. Privitor la dreptul de reproducere și dreptul de comunicare publică a operelor muzicale prin internet sau alte rețele, cu sau fără fir, funcție de care se stabilește remunerația autorilor, se constată:

Potrivit art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996, dreptul de comunicare publică a operei este un drept patrimonial distinct și exclusiv pentru care legiuitorul a prevăzut obligativitatea gestiunii colective în cazul operelor muzicale. Comunicarea publică a operelor muzicale se face în scop de ascultare fără fixare ori pentru fixare și ascultare. În cazul comunicării operelor muzicale în scop de ascultare fără fixare, această operațiune implică un act provizoriu de reproducere, parte a unui proces tehnic menit să permită utilizarea licită a operei, fiind o excepție de la dreptul distinct de reproducere reglementată de dispozițiile art. 33 alin. (3) din lege, astfel: «sunt exceptate de la dreptul de reproducere actele provizorii de reproducere care sunt tranzitorii sau accesorii și constituie o parte integrantă și esențială a unui

proces tehnic și al cărui scop unic este să permită transmiterea, în cadrul unei rețele între terți, de către un intermediar sau utilizarea licită a unei opere ori a altui obiect protejat și care nu au o semnificație economică de sine stătătoare.» În cazul comunicării operelor muzicale în scop de fixare și apoi ascultare, dreptul de reproducere este de sine stătător, ca drept autonom.

În acest sens este și practica europeană, așa cum rezultă din răspunsul SACEM-Franța, depus de UCMR-ADA, care apreciază că acestea sunt acte provizorii de reproducere pentru care nu este nevoie de autorizare, deoarece reprezintă o excepție de la dreptul de reproducere, prevăzut de art. 5 din Directiva CE/29/2001. Excepția a fost încorporată în legislația internă de dispozițiile art. 33 alin. (3) din Legea nr. 8/1996.

3. Privitor la remunerațiile pentru autorii operelor muzicale, completul de arbitraj va ține seama că părțile au ajuns la un relativ acord pentru un procent de 10% din baza de calcul, pentru reproducere și comunicare publică.

Arbitrii au luat în considerare necesitatea încurajării serviciilor de furnizare legală de opere muzicale pe internet și alte rețele și evitarea situației inechitabile în care un posibil utilizator ar datora titularilor de drepturi sume mai mari decât cele încasate. De asemenea, s-a urmărit asigurarea unui echilibru între interesul publicului de a avea acces la servicii de utilizare a operelor muzicale în condiții facile și rezonabile prin încurajarea dezvoltării investițiilor în acest domeniu și interesul creatorilor de a fi remunerați pentru utilizarea operelor lor.

Completul nu poate lua în considerare propunerea UCMR-ADA privind exceptarea unor tipuri de utilizări, deoarece dreptul de comunicare publică se gestionează colectiv în mod obligatoriu conform art. 123¹ din Legea nr. 8/1996. Exceptarea tonurilor de apel este reținută în cauză, deoarece există o altă metodologie aplicabilă, iar acestea oricum nu au făcut obiect al negocierilor dintre părți.

Remunerația propusă de utilizatori pentru situația în care autorul își oferă spre ascultare sau descărcare propriile creații nu este reținută în cauză, întrucât Legea nr. 8/1996 nu reglementează situația în care titularul de drepturi să se autorizeze sau să își plătească remunerații prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, care, potrivit art. 125, nu sunt titulari de drepturi, ci mandatar ai acestora.

Pentru oferirea spre ascultare (streaming), cu titlu gratuit, remunerația va fi forfetară, în funcție de numărul operelor muzicale, cu o creștere și în funcție de tranșele de ascultători. Pentru utilizarea ca muzică de fundal a operelor muzicale se datorează o remunerație lunară de 20 lei.

Pentru oferirea spre ascultare, cu titlu oneros, se acordă 8% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică, prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

Pentru oferirea spre descărcare (download), cu titlu gratuit, remunerația va fi forfetară în funcție de numărul de opere muzicale, cu o creștere în funcție de operele muzicale descărcate.

Pentru oferirea spre descărcare (download), cu titlu oneros, se acordă 7% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea (fixarea) operelor muzicale, și 3% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

4. Privitor la baza de calcul al remunerațiilor procentuale se decide că aceasta este formată din totalitatea veniturilor brute lunare obținute de utilizator ca urmare a folosirii operelor muzicale.

5. Privitor la informațiile ce trebuie comunicate organismului de gestiune colectivă pentru autorizarea utilizării nu se poate reține în cauză obligația transmiterii «operelor muzicale ce urmează a fi reproduse pe mediul de stocare în vederea punerii la dispoziția publicului» deoarece, fiind vorba despre gestiune colectivă extinsă, obligatorie, înseamnă că organismul de

gestiune colectivă îi reprezintă pe toți titularii de drepturi și poate autoriza utilizarea tuturor operelor acestora, astfel încât comunicarea de către utilizatori a posibilelor opere care vor fi utilizate apare ca fiind o acțiune imposibil de realizat practic. Operele care sunt utilizate nu sunt cunoscute la momentul solicitării autorizației deoarece există opere muzicale care apar ulterior autorizării și sunt imposibil de identificat la momentul solicitării autorizației.

În acest sens, este de esența gestiunii colective ca utilizatorii să transmită ulterior utilizării către organismul de gestiune colectivă informații privind operele utilizate, în scopul remunerării corespunzătoare a titularilor de drepturi, în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 8/1996. Utilizatorii sunt obligați ca până la data de 20 a fiecărei luni să comunice organismului de gestiune colectivă, pentru luna precedentă, un raport privind operele muzicale utilizate, care va cuprinde baza de calcul al remunerației, operele muzicale reproduse și/sau comunicate public, cu indicarea pentru fiecare operă muzicală în parte a denumirii operei muzicale, autorului/autorilor, interpretului/interpreților, numărul de ascultări/descărcări și a duratei de utilizare. Utilizatorii sunt obligați să permită realizarea unei monitorizări și a unui raport de trafic de către o terță persoană independentă, dintre cele agreeate de organismul de gestiune colectivă, sau să implementeze un program de monitorizare a traficului de către organismul de gestiune colectivă agreeat de acesta din urmă.”

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR-ADA), formulând următoarele critici:

„1. Hotărârea arbitrală a stabilit în mod nelegal și netemeinic în cadrul metodologiei remunerației mai mici decât cele corespunzătoare practicii europene.

Sub acest aspect, pentru motivele ce le vom dezvolta în continuare, hotărârea arbitrală este dată cu încălcarea dispozițiilor:

— art. 13 alin. (1) din Convenția de la Berna, ratificată de România prin Legea nr. 77/1998;

— art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;

— art. I din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului;

— art. 131, 131¹ și 131² din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare;

a) Exceptarea de la plata remunerațiilor pentru dreptul de reproducere în cazul în care operele muzicale sunt oferite spre ascultare (streaming) este nelegală.

În mod eronat a reținut completul de arbitraj că potrivit răspunsului SACEM — Franța în cazul streamingului nu ar exista un drept de reproducere și că autorii nu ar beneficia de remunerații pentru dreptul de reproducere.

Răspunsul SACEM depus la dosar este contrar celor reținute în hotărârea arbitrală.

Se arată în mod expres în acest înscris al SACEM faptul că, în cazul streamingului, remunerația reprezintă: 75% drepturi de execuție publică (comunicare publică), și 25% drepturi mecanice (reproducere).

Este inexplicabil cum completul de arbitraj a reținut o altă situație decât cea menționată în mod expres în înscris.

Mai mult, înscrisul menționează în mod explicit faptul că «legea franceză armonizată cu directivele EU recunoaște că atât dreptul de execuție publică (*n.n.* — comunicare publică), cât și drepturile mecanice (*n.n.* — reproducere) sunt implicate în exploatarea online. În acest sens SACEM și SDRM licențiază atât drepturi de execuție publică, cât și drepturi mecanice pentru acest gen de utilizări».

În concluzie, în mod evident, hotărârea arbitrală prin care se reține contrariul celor mai sus menționate și dovedite este nelegală.

Practica europeană, așa cum rezultă din înscrisul la care face referire hotărârea arbitrală, dar și din înscrisurile privind practica din întreaga Europă (BIEM, PRS, GEMA, SIAE etc.), este contrară celor reținute de hotărârea arbitrală.

Hotărârea arbitrală este dată sub acest aspect cu încălcarea prevederilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Hotărârea arbitrală, sub același aspect, este dată cu încălcarea și aplicarea greșită a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Practic, prin hotărârea arbitrală a fost instituită o nouă excepție de la dreptul de reproducere.

Contrar celor reținute în hotărârea arbitrală, nu sunt incidente dispozițiile alin. (3) art. 33 din Legea nr. 8/1996.

Dispoziția legal mai sus citată exceptează de la dreptul de reproducere numai acele care îndeplinesc în mod cumulativ și următoarele condiții:

— sunt acte provizorii de reproducere;

— actele de reproducere sunt accesorii sau tranzitorii.

În speță, reproducerea operelor muzicale pe un calculator (server) al utilizatorului se realizează pentru o perioadă îndelungată de timp, pentru a putea fi utilizate potrivit activității utilizatorului.

Nu este prin urmare întrunită cerința expresă a legii ca actul de reproducere să aibă un caracter provizoriu și care în același timp să fie tranzitoriu sau accesoriu.

Precizăm și faptul că titularii drepturilor de reproducere nu dețin întotdeauna și drepturile de execuție publică. În alte cazuri proporția în care titularii dețin drepturile de reproducere este diferită de proporția în care dețin drepturile de comunicare publică pentru aceleași opere muzicale.

Față de cele mai sus menționate, și în cazul streamingului exceptarea de la dreptul de reproducere a actelor de reproducere a operelor muzicale privind constituirea bazelor de date cuprinzând operele muzicale accesibile publicului reprezintă o aplicare greșită a legii și o privare de un bun (dreptul la remunerații pentru titularii acestor drepturi).

Hotărârea arbitrală este dată astfel și cu încălcarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

b) Stabilirea unei remunerații reduse la 8% în cazul oferirii operelor muzicale spre ascultare reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 131¹ alin. (1) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit hotărârii arbitrale, părțile au ajuns la un acord pentru un procent de 10%.

Procentul de 10% a fost propus de utilizatori, așa cum rezultă din propunerea de metodologie depusă în arbitraj la data de 15 aprilie 2009, împreună cu întâmpinarea.

Cu toate acestea, în mod nelegal și netemeinic, prin hotărârea arbitrală remunerațiile au fost reduse la 8% în cazul oferirii operelor muzicale spre ascultare (streaming).

Hotărârea arbitrală nu cuprinde motivele pentru care remunerația a fost redusă în acest caz de 8%.

În considerentele hotărârii arbitrale se face referire în mod nelegal la criteriile precum:

— necesitatea încurajării serviciilor de furnizare legală de opere muzicale pe internet;

— evitarea situației inechitabile în care un posibil utilizator ar datora titularilor de drepturi sume mai mari decât cele încasate;

— asigurarea unui echilibru între interesul publicului de a avea acces la servicii de utilizare a operelor muzicale în condiții facile și rezonabile prin încurajarea investițiilor în acest domeniu și interesul creatorilor de a fi remunerați pentru utilizarea operelor lor.

Învederăm în primul rând faptul că Legea nr. 8/1996 recunoaște autorilor un drept la remunerație, drept de proprietate privată, și nu un interes, așa cum în mod greșit se reține în hotărârea arbitrală.

Hotărârea arbitrală, în mod nelegal, adaugă noi criterii de stabilire a remunerațiilor și le ignoră pe cele prevăzute de lege.

Astfel, niciunul dintre criteriile mai sus menționate nu se regăsește printre criteriile prevăzute de art. 131¹ alin. (1) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru aceste motive, hotărârea arbitrală prin care remunerația în cazul oferirii spre ascultare a operelor muzicale (streaming) a fost redusă la 8% este nelegală și netemeinică, fiind dată cu încălcarea dispozițiilor art. 131¹ alin. (1) din Legea nr. 8/1996.

c) Completul de arbitraj nu s-a pronunțat cu privire la solicitarea UCMR-ADA de stabilire a unei remunerații minime.

Cu toate că UCMR-ADA a solicitat că metodologia să prevadă remunerații minime, completul de arbitraj nu s-a pronunțat cu privire la această cerere a UCMR-ADA.

Cu privire la acest aspect, în cadrul arbitrajului am invocat și excepția puterii lucrului judecat, excepție pe care, în temeiul art. 166 din Codul de procedură civilă înțelegem să o invocăm și în apel.

În acest sens învederam faptul că, prin deciziile civile nr. 29A din 7 martie 2006 și nr. 116A din 15 iunie 2006 pronunțate de Curtea de Apel București și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 12 octombrie 2006, s-a recunoscut în mod definitiv și irevocabil dreptul UCMR-ADA la remunerații minime.

Cele două hotărâri au fost pronunțate în contradictoriu cu ANISP, Orange și Vodafone.

Mai mult, Decizia civilă nr. 29A din 7 martie 2006 a privit tocmai remunerațiile pentru utilizarea operelor muzicale pe internet.

În motivarea hotărârii arbitrale se reține în mod nelegal faptul că ar trebui evitată situația în care un utilizator ar datora titularilor de drepturi sume mai mari decât cele încasate.

Hotărârea arbitrală încalcă astfel dispozițiile art. 131¹ alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Legea nr. 8/1996 și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Învederam astfel faptul că dreptul de autor și, pe cale de consecință, dreptul la remunerație este un drept privat.

Restrângerea acestui drept nu poate fi realizată decât în situațiile și prin mijloacele prevăzute de Constituția României.

În speță nu există și nu poate opera o restrângere a dreptului de autor în funcție de politica unui comerciant de stabilire a unor prețuri.

Oferirea spre descărcare sau ascultare a unor opere muzicale la prețuri mici nu poate în niciun caz priva autorul de o parte din remunerație, respectiv de o parte din dreptul său. În acest sens s-a pronunțat și Curtea de Apel București prin deciziile mai sus menționate.

În plus, dreptul la remunerație există pentru autor și în cazul în care oferirea spre ascultare sau descărcarea se realizează gratuit.

Contrar celor reținute prin hotărârea arbitrală, faptul că nu a fost stabilită o remunerație minimă conduce la o situație inechitabilă pentru autori și utilizatori.

Potrivit metodologiei stabilite prin hotărârea arbitrală, în absența unei remunerații minime aplicabile tuturor categoriilor de utilizatori, pentru utilizarea acelorași opere muzicale, un utilizator ce obține venituri foarte mici va plăti o remunerație mai mică decât un utilizator ce nu obține nici venituri.

În plus, hotărârea arbitrală încalcă dispozițiile art. 11 bis din Convenția de la Berna, ratificată prin Legea nr. 77/1998, ce

prevede în mod expres că nu se poate aduce atingere dreptului care aparține autorului de a obține o remunerare echitabilă.

Hotărârea arbitrală contravine și dispozițiilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, care prevăd practica europeană drept criteriu de stabilire a remunerațiilor.

Potrivit practicii europene, reținută și în deciziile anterioare ale Curții de Apel București, remunerația datorată pentru utilizarea operelor muzicale pe internet sau alte rețele mobile nu poate fi mai mică decât remunerația minimă.

În concluzie, în mod nelegal și netemeinic, completul de arbitraj nu a soluționat cererea UCMR—ADA și nu a stabilit o remunerație minimă.

d) Hotărârea arbitrală a stabilit pentru metodologie dispoziții imposibile de aplicat.

Prin hotărârea arbitrală s-a stabilit în mod netemeinic faptul că, în cazul oferirii spre ascultare a operelor muzicale (streaming), remunerația se calculează în funcție de numărul de ascultări lunare.

A fost stabilit în acest sens un plafon de 500.000 de ascultări și numai pentru cazul în care sunt oferite spre ascultare mai mult de 200 de opere muzicale.

Hotărârea arbitrală este dată sub acest aspect cu încălcarea art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, fiind contrară practicii europene.

Potrivit practicii europene, remunerația minimă sau forfetară se diferențiază, în cazul utilizării operelor muzicale pe internet, după numărul de pagini vizitate/lună, și nu după numărul de ascultări/lună.

Numărul de ascultări este imposibil de determinat.

Hotărârea contravine în egală măsură și dispozițiilor art. 6 alin. (1) și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit acestor dispoziții legale, orice act cu caracter normativ trebuie:

— să instituie reguli necesare, suficiente și posibile, care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă;

— să cuprindă un text care să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce.

Textul art. 7 pct. A.a) nu întrunește aceste cerințe.

În acest sens învederam că nu este posibil de stabilit și de verificat numărul de ascultări efective ale operelor muzicale prin intermediul internetului. Textul este astfel lipsit de eficiență.

În cazul webcastingului textul este imposibil de aplicat. Nu poate fi determinat numărul de opere muzicale ascultate online de către o persoană.

Textul nu este clar formulat și cuprinde dispoziții echivoce.

În egală măsură, metodologia stabilită prin hotărârea arbitrală cuprinde dispoziții imposibile de aplicat și în cazul raportărilor. Menționăm astfel că, în anumite situații, este imposibilă determinarea numărului de ascultări on line pentru fiecare operă muzicală.

Echivocă și lipsită de eficiență este reglementarea remunerațiilor de la art. 7 pct. B

e) Remunerația stabilită prin hotărârea arbitrală la art. 7 este mai mică decât cea corespunzătoare practicii europene, hotărârea fiind pronunțată cu încălcarea art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996.

Așa cum rezultă din înscrisurile depuse de către UCMR—ADA în arbitraj, dar și celor depuse de Orange, remunerațiile corespunzătoare practicii europene sunt mult mai mari decât cele stabilite prin hotărârea arbitrală.

Hotărârea arbitrală nu cuprinde motivele pentru care a fost stabilită o remunerație mică pentru autori și contravine dispozițiilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996.

Remunerația contravine practicii europene și în cazul descărcării operelor muzicale (download).

Potrivit înscrisurilor administrate în cauză, potrivit practicii europene și potrivit dispozițiilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, remunerația pentru descărcarea operelor muzicale nu poate fi mai mică de 0,1 euro/descărcare (0,423 lei/descărcare).

Contrar dispozițiilor legale mai sus invocate, prin hotărârea arbitrală nu au fost stabilite remunerații/descărcare și nici remunerații minime.

Nu se indică în hotărârea arbitrală nici dispoziția legală și nici probele ce au fost avute în vedere atunci când a fost stabilită o remunerație contrară practicii europene.

Cu încălcarea dispozițiilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, prin hotărârea arbitrală au fost stabilite remunerații nu în funcție de numărul de descărcări ale unei opere, ci o remunerație pentru o grupă de opere, indiferent de numărul de opere.

Cu titlu de exemplu, menționăm că, în cazul unui număr de 50.000 de descărcări ale unei opere muzicale, potrivit hotărârii arbitrate, remunerația este de 0,0008 lei/descărcare (40 lei/50.000 de descărcări).

Remunerația astfel stabilită este de peste 120 de ori mai mică decât remunerația stabilită prin metodologia anterioară, respectiv 0,0008 lei/descărcare față de remunerația anterioară de 0,3 lei/descărcare, și de peste 150 de ori mai mică decât remunerația practică la nivel european.

Învederăm faptul că, în mod definitiv și irevocabil, Curtea de Apel București a statuat faptul că, în cazul descărcării operelor muzicale pe internet, o remunerație de 0,3 lei/descărcare reprezintă o remunerație conformă practicii europene, fiind respinsă cererea ANISP de reducere a acestei remunerații.

Contrar practicii europene, contrar dispozițiilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996 și celor ale art. 11 bis din

Convenția de la Berna, cu încălcarea puterii de lucru judecat, completul de arbitraj a stabilit o remunerație pentru descărcarea operelor muzicale ce reprezintă o diminuare de peste 120 de ori față de remunerația anterioară și de peste 150 de ori față de remunerația practică la nivel european.

Hotărârea arbitrală nu cuprinde și nici nu putea cuprinde motive care să justifice o astfel de diminuare a remunerațiilor.

Învederăm faptul că hotărârea arbitrală încalcă un drept recunoscut autorilor, un drept asimilat drepturilor salariate potrivit art. 150 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie, față de motivele invocate, solicităm:

— admiterea apelului;

— modificarea hotărârii arbitrale apelate, în sensul modificării Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea și/sau comunicarea publică a operelor muzicale prin servicii online sau mobile după cum urmează:

«Art. 7. — (1) Pentru reproducerea și/sau comunicarea publică, inclusiv prin punerea la dispoziția publicului a operelor muzicale printr-un serviciu online sau mobil, utilizatorii au obligația de a plăti remunerații pentru titularii de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale, după cum urmează:

A.a) Oferirea spre ascultare (streaming) contra cost sau gratuit:

— 3% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea (fixarea) operelor muzicale;

— 7% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

Remunerația nu va putea fi mai mică decât remunerația minimă prevăzută în tabelul următor:

Număr opere	1—20	21—200	201—1.000	Peste 1.000
Numărul de afișări (pageview/lună)	Remunerație minimă/lună (lei)			
Până la 100.000	20	30	50	100
Între 100.001—200.000	30	45	75	150
Între 200.001—300.000	40	60	100	200
Între 300.001—400.000	60	90	150	300
Între 400.001—500.000	80	120	200	400
Între 500.001—600.000	120	180	300	600
Între 600.001—1.100.000	160	240	400	800
Între 1.100.001—1.500.000	240	360	600	1.200
Între 1.600.001—2.100.000	320	480	800	1.600
Între 2.100.001—5.000.000	480	720	1.200	2.400
Între 5.000.001—10.000.000	640	960	1.600	3.200
Pentru ce depășește 10.000.000 se adaugă o remunerație suplimentară pentru fiecare până la 200.000 de afișări suplimentare, după cum urmează:	25	35	50	70

b) Pentru utilizarea ca muzică de fundal a operelor muzicale se datorează remunerația prevăzută în tabelul următor:

Numărul de opere utilizate	Remunerație minimă/lună	
	Site comercial	Site necomercial
De la 1 la 10	100 lei	20 lei
Pentru fiecare tranșă suplimentară de până la 10 opere	70 lei	20 lei

Remunerațiile prevăzute în tabelele de mai sus se repartizează după cum urmează:

— 30% cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;

— 70% cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

c) Pentru operele muzicale comunicate public prin intermediul unor programe sau servicii de programe online (webcasting):

— 3% din baza de calcul, cu titlu de drept patrimonial de reproducere a operelor muzicale;

— 7% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

Remunerația nu va putea fi mai mică decât remunerația minimă prevăzută în tabel următor:

Număr potențial de ascultători simultani online	Remunerație/lună
Până la 250	300 lei
Între 250 și 500	400 lei
Între 500 și 750	750 lei
Între 750 și 1.000	1.000 lei
Peste 1.000 pentru fiecare tranșă de până la 500 de ascultători potențiali online	350 lei

Remunerațiile prevăzute în tabelele de mai sus se repartizează după cum urmează:

— 30% cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;

— 70% cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

B. Oferirea spre descărcare (download), contra cost sau gratuit:

— 7% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea (fixarea) operelor muzicale;

— 3% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

Remunerația nu va putea fi mai mică de 0,45 lei/fiecare descărcare.

Remunerația minimă prevăzută mai sus se repartizează după cum urmează:

— 70% cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;

— 30% cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului).»

Apelul a fost întemeiat în drept pe dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările ulterioare, Convenției de la Berna, ratificată de România prin Legea nr. 77/1998, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și ale art. 282 și următoarele din Codul de procedură civilă și pe toate celelalte prevederi legale incidente în cauză.”

Intimata S.C. Orange România — S.A. a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat.

Intimata Asociația Națională a Internet Service Providerilor din România (ANISP) a formulat întâmpinare, solicitând respingerea apelului ca nefondat.

Totodată, a invocat excepția de neconstituționalitate a dispoziției conținute de lit. b) a art. 151 din Legea nr. 8/1996, respectiv a sintagmei „cu excepția rețelelor de calculatoare”, care încalcă prevederile art. 148 alin. (2) din Constituția României.

Prin Încheierea din 2 decembrie 2010 a fost respinsă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate invocată de ANISP.

În apel a fost administrată proba cu acte.

Analizând lucrările dosarului în raport cu motivele de apel formulate, Curtea reține următoarele:

Motivul invocat la pct. 1 lit. a) este nefondat. Astfel, instanța arbitrală a reținut din răspunsul SACEM referirile la dispozițiile cuprinse în art. 5 din Directiva CE/29/2001, dispoziții care au fost transpuse în legislația internă în art. 33 alin. 3 din Legea nr. 8/1996.

Totodată, Curtea constată că în mod corect a interpretat completul arbitral dispozițiile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 8/1996.

Potrivit textului legal sus-menționat: „Sunt exceptate de la dreptul de reproducere, în condițiile prevăzute la alin. (1), actele provizorii de reproducere care sunt tranzitorii sau accesorii și constituie o parte integrantă și esențială a unui proces tehnic și al căror scop unic este să permită transmiterea, în cadrul unei rețele între terți, de către un intermediar, sau utilizarea licită a unei opere ori a altui obiect protejat și care nu au o semnificație economică de sine stătătoare.”

Astfel, reproducerea pe calculator/server a operelor muzicale în scopul de a permite streamingul are caracter provizoriu, indiferent de perioada de timp pentru care această reproducere este realizată, atât timp cât, în orice moment, există posibilitatea ștergerii operei/operele muzicale respective. Totodată, reproducerea pe calculator/server a operei muzicale în scopul de a permite streamingul ulterior are caracter accesoriu și constituie o parte integrantă și esențială a unui proces tehnic. Scopul acestei stocări este acela de a permite utilizarea licită a operei muzicale prin streaming, iar fără această stocare pe calculator/server ascultarea la cerere de către un terț nu ar fi posibilă. De asemenea, reproducerea operei muzicale pe calculator/server nu are semnificație economică în sine, întrucât simpla stocare, neurmată de punerea acesteia la dispoziția publicului, atrage incidența dispozițiilor art. 34 alin. 1 din Legea nr. 8/1996, potrivit căroră „Nu constituie o încălcare a dreptului de autor, în sensul prezentei legi, reproducerea unei opere fără consimțământul autorului, pentru uz personal sau pentru cercul normal al unei familii, cu condiția ca opera să fi fost adusă anterior la cunoștința publică ...”. Prin urmare, stocarea nu dobândește semnificație economică decât în măsura în care este privită ca parte integrantă și esențială a procesului tehnic prin care opera muzicală este pusă la dispoziția publicului spre ascultare.

Cât privește invocarea încălcării practicii europene sub aspectul analizat, Curtea constată că interpretarea dispozițiilor

cuprinse în legea română nu se poate face prin raportare la practica europeană, iar invocarea dispozițiilor art. 131¹ alin. 1 lit. h) din Legea nr. 8/1996 nu poate fi făcută în raport cu aspectul analizat, întrucât dispozițiile menționate stabilesc criteriile în raport de care poate fi realizată negocierea metodologiilor, negocieri care nu pot privi însă dispozițiile legii.

Motivul invocat la pct. 1 lit. b) este, de asemenea, nefondat.

Astfel, în cazul streamingului s-a reținut că este datorată numai remunerația pentru dreptul de comunicare publică, nu și pentru dreptul de reproducere. Prin urmare, este firesc ca nivelul remunerației compensatorii să reflecte acest aspect, întrucât remunerația este destinată să compenseze doar dreptul de comunicare publică de opere muzicale.

Nu poate fi reținută ca temeinică susținerea apelantei în sensul că arbitrii ar fi reținut în mod nelegal alte criterii decât cele cuprinse în art. 131¹ alin. 1 din Legea nr. 8/1996. Astfel, în art. 131¹ alin. 1 din Legea nr. 8/1996 sunt menționate doar criteriile principale de care trebuie să se țină seama la negocierea metodologiilor. Or, având în vedere lipsa unei practici europene unitare în materie, criteriile menționate de instanța arbitrală sunt cele în raport de care arbitrii s-au orientat spre un anumit nivel al remunerațiilor.

Totodată, este firesc ca la stabilirea nivelului remunerațiilor să fie avute în vedere și aspecte cum ar fi cel referitor la existența și a altor titulari de drepturi de autor și conexe, ale căror drepturi sunt gestionate de alte organisme și cărora aceiași utilizatori urmează să le achite remunerații compensatorii, sau cum ar fi acela că exercițiul dreptului autorilor de opere muzicale la remunerație compensatorie pentru utilizarea operelor lor ar deveni iluzoriu în condițiile în care nivelul prea mare al remunerațiilor ar conduce fie la încetarea sau diminuarea utilizării operelor lor pe internet, fie la utilizarea ilegală a acestor opere.

Referitor la motivul expus la pct. 1 lit. c), Curtea reține următoarele:

Excepția puterii lucrului judecat a deciziilor civile nr. 29A din 7 martie 2006 și 116A din 15 iunie 2006 este neîntemeiată. Astfel, aceste decizii au fost pronunțate în cadrul unei proceduri declanșate prin negociere, negociere care, potrivit art. 131³ din Legea nr. 8/1996, poate fi inițiată după trecerea a 3 ani de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a formei definitive a metodologiei anterioare. Nicio dispoziție a Legii nr. 8/1996 nu stabilește că, la o nouă negociere, trebuie să se plece de la prevederile cuprinse în metodologia în vigoare la momentul declanșării negocierii. Ca atare, plecând de la specificul materiei analizate, nu se poate vorbi de același obiect, întrucât fiecare dintre metodologiile negociate cu privire la aceleași categorii de drepturi și de titulari are ca obiect stabilirea nivelului remunerațiilor pe un anumit interval de timp, interval care este, prin ipoteză, altul decât cel avut în vedere de metodologia anterioară.

În plus, prin deciziile sus-menționate nu s-a stabilit „dreptul UCMR-ADA la remunerații minime”. UCMR-ADA nu este titular de drepturi, ci organism de gestiune a drepturilor autorilor de opere muzicale.

Însă, cu privire la solicitarea UCMR-ADA de a fi stabilite remunerații minime, Curtea constată că aceasta este justificată, având în vedere că, în măsura în care punerea la dispoziție a operelor muzicale de către utilizator se face contra cost, este firesc ca suma datorată de acesta cu titlu de remunerație

compensatorie să nu fie mai mică decât cea pe care același utilizator ar fi datorat-o în măsura în care punerea la dispoziție a operelor muzicale s-ar fi făcut cu titlu gratuit, întrucât dreptul autorilor de opere muzicale la remunerații compensatorii pentru utilizarea operelor lor pe internet nu trebuie să depindă, sub aspectul unui quantum minim, de performanță economică a utilizatorului și de politica sa de prețuri.

Prin urmare, atât timp cât modalitatea de utilizare este identică, indiferent dacă ea se face cu titlu gratuit sau cu titlu oneros, este firesc ca nivelul remunerației compensatorii pentru utilizarea cu titlu oneros să nu poată fi mai mic decât cel stabilit pentru utilizarea cu titlu gratuit.

Prin urmare, Curtea apreciază că se impune modificarea metodologiei sub acest aspect, astfel încât nivelul remunerațiilor pentru utilizarea cu titlu oneros să nu poată fi mai mic decât remunerația datorată pentru același tip de utilizare, însă realizată cu titlu gratuit.

Referitor la motivul de apel cuprins la pct. 1 lit. d), Curtea constată că acesta este nefondat.

Astfel, remunerația compensatorie se stabilește în raport cu utilizarea, care implică drepturile autorului de opere muzicale corespunzătoare reproducerii și, respectiv, comunicării publice. Or, vizitarea paginii de internet nu implică în mod necesar ascultarea sau descărcarea unei opere muzicale.

Ca atare, în cazul streamingului instanța nu poate stabili ca plata remunerației compensatorii să se facă în raport de alt criteriu decât ascultarea operei muzicale, ascultare care implică dreptul de comunicare publică, iar numărul de ascultări nu este în mod necesar egal cu numărul de vizitări ale paginii de internet.

În plus, deși apelanta invocă imposibilitatea determinării numărului de ascultări, nu a făcut nicio dovadă că ar exista piedici în determinarea acestui număr, deși același criteriu a fost stabilit și în metodologia anterioară, stabilită prin Hotărârea arbitrală nr. 2/2004.

În plus, în proiectul de metodologie propus de UCMR-ADA în cadrul arbitrajului, aceasta nu a solicitat să fie avut în vedere criteriul numărului de vizitări ale paginii, ci un alt criteriu, cel al numărului de vizitatori unici, niciunul dintre aceste criterii nefiind apt să determine cu certitudine numărul de ascultări. Or, remunerația nu poate fi stabilită decât în raport de utilizarea care implică dreptul de comunicare publică și/sau de reproducere, respectiv în raport cu numărul de ascultări, respectiv numărul de descărcări.

Apelanta a mai invocat, la pct. 1 lit. e), împrejurarea că prin hotărârea arbitrală s-ar fi stabilit remunerații mai mici decât cele corespunzătoare practicii europene.

Un prim aspect reținut de Curte este acela că părțile nu au inclus în negociere o distincție a remunerațiilor în raport de împrejurarea că utilizarea generează sau nu venituri, ci au plecat de la distincția între titlul gratuit sau oneros al oferirii spre descărcare/ascultare a operelor muzicale.

În aceste condiții, în analiza criticilor cuprinse în acest motiv de apel Curtea va porni de la distincția pe care părțile au avut-o în vedere la negociere.

Cu privire la acest aspect, Curtea constată că nu există o practică europeană unitară. Majoritatea țărilor în care procentul stabilit este mai mare de 10% au ca bază de calcul doar prețul de descărcare/ascultare, în timp ce baza de calcul în România este mult mai largă, fiind stabilită în art. 8 al prezentei

metodologii (de exemplu: Austria — 12% din prețul de descărcare, acest tarif conținând atât dreptul de reproducere, cât și dreptul de comunicare publică; Germania — 15% din prețul net al consumatorului final sau 15% din prețul abonamentului sau 22,5% din avantajele bănești reprezentate de publicitate, bartere, compensări sau tranzacții cu cadouri; Olanda — 13% din prețul consumatorului fără TVA, cu un minim de 0,20 euro/operă descărcată sau de 0,125 euro/lucrare prin streaming și 1,70 euro/album descărcat sau 1,05 euro/album prin streaming, plus 4% sau 8% din alte venituri ale paginii în funcție de natura paginii; tot în Olanda, până la 31 decembrie 2006 — 8% din prețul consumatorului fără TVA, cu un minim de 0,06 euro/lucrare descărcată sau 0,0375 euro/lucrare prin streaming și 0,51% euro/album descărcat sau 0,32 euro/album prin streaming, și 4% sau 8% din alte venituri ale paginii în funcție de natura paginii).

De asemenea, nu există practică europeană unitară în ceea ce privește modalitatea de stabilire a remunerațiilor, unele țări stabilind remunerațiile în formă procentuală atât pentru oferirea de opere muzicale spre ascultare/descărcare cu titlu oneros, cât și pentru oferirea făcută cu titlu gratuit, iar alte țări stabilind că pentru acest din urmă tip de oferire remunerația datorată constă într-o sumă fixă (de exemplu: Austria, România — în metodologia anterioară).

Nu poate fi reținută nici susținerea că remunerația stabilită pentru descărcări cu titlu gratuit ar fi mai mică decât în metodologia anterioară, întrucât remunerația anterioară de 0,3 lei/descărcare era stabilită pentru descărcările cu titlu oneros, în timp ce pentru descărcările cu titlu gratuit în metodologia anterioară era prevăzută o remunerație de 300 lei/an, indiferent de numărul de ascultări sau descărcări. Față de acest din urmă quantum, este evident că cel mai mic quantum anual stabilit pentru descărcările cu titlu gratuit potrivit prezentei metodologii este de 480 lei. Mai mult, acest quantum ar rezulta doar în măsura în care descărcările lunare ar fi sub 50.000.

Referitor la stabilirea unei remunerații minime pe descărcare în practica europeană, invocată de apelantă, Curtea constată că aceste remunerații minime pe descărcare sau ascultare au fost stabilite în situațiile în care era vorba de descărcare/ascultare cu titlu oneros, iar remunerația era stabilită prin raportare la prețul plătit de consumator pentru descărcarea/ascultarea respectivă sau pentru abonamentul în temeiul căruia avea posibilitatea descărcării/ascultării.

Or, potrivit metodologiei de față, remunerația pentru descărcarea/ascultarea cu titlu oneros se determină prin aplicarea unui anumit procent la o bază de calcul mult mai largă, în care sunt cuprinse și alte venituri decât cele rezultate din descărcarea/ascultarea contra cost a operelor muzicale puse la dispoziție de către utilizator.

Prin urmare, în cazul descărcărilor/ascultărilor cu titlu oneros se poate ajunge ca utilizatorul să achite remunerații mai mari decât practica europeană invocată de apelantă în situația în care numărul de descărcări/ascultări ar fi mic, însă celelalte venituri menționate la art. 8 din metodologie ar fi mari.

De asemenea, în cazul descărcărilor/ascultărilor cu titlu gratuit se poate ajunge, la limită, ca remunerația să fie de 100 lei/ascultare sau 200 lei/descărcare.

Rolul metodologiei este acela de a stabili criterii care să aibă aplicabilitate generală, iar nu să reglementeze situațiile-limită

sau speciale, cum sunt cele invocate de apelantă sau cele descrise mai sus. Aceste situații-limită sau speciale, în măsura în care practica ar demonstra că se produc efectiv, țin de specificul gestiunii drepturilor de reproducere/comunicare publică a operelor muzicale sau apar ca risc inerent al utilizării operelor muzicale. În prezenta cauză nu s-a demonstrat însă că ar exista o anumită tendință de utilizare care să reclame reglementarea distinctă a unor situații speciale.

În plus, efect al admiterii apelului în sensul avut în vedere la analiza pct. 1 lit. c), cuantumul remunerației pentru utilizarea cu titlu oneros nu poate fi mai mic decât cuantumul remunerației pentru utilizarea cu titlu gratuit, așa încât dreptul la remunerație al autorilor de opere muzicale nu va putea scădea sub un anumit quantum în funcție de prețurile practicate de utilizator sau de lipsa de performanțe economice ale acestuia.

Nu poate fi reținută ca temeinică nici critica referitoare la faptul că „au fost stabilite remunerații nu în funcție de numărul de descărcări ale unei opere, ci o remunerație pentru o grupă de opere, indiferent de numărul de opere”. Astfel, această modalitate de stabilire a remunerației este practică și în alte state europene (de exemplu: Portugalia). În plus, stabilirea remunerațiilor pentru oferirea spre descărcare/ascultare cu titlu gratuit s-a realizat sub forma unor sume forfetare în raport cu numărul de opere muzicale oferite spre descărcare/ascultare, dar și în raport de numărul de descărcări/ascultări lunare, acestea din urmă determinând, în măsura în care depășesc un anumit prag, creșterea remunerației lunare datorate.

În consecință, având în vedere cele reținute, Curtea va admite apelul și, constatând întemeiat motivul expus la pct. 1 lit. c), în limitele menționate mai sus, va schimba în parte hotărârea arbitrală apelată, stabilind că sumele datorate pentru oferirea spre ascultare/descărcare cu titlu oneros nu pot fi mai mici decât cele datorate pentru oferirea spre ascultare/descărcare cu titlu gratuit, astfel încât utilizatorul va datora pentru oferirea spre ascultare/descărcare cu titlu oneros fie remunerația determinată prin aplicarea cotei de 10%, respectiv 8% la baza de calcul concretă, fie suma forfetară pe care ar fi datorat-o în situația în care ar fi oferit operele muzicale spre ascultare/descărcare cu titlu gratuit, în cazul în care această din urmă sumă este mai mare decât cea determinată în concret prin aplicarea cotelor de 10% sau 8%.

Prin urmare, art. 7 pct. A lit. b) din metodologie va avea următorul cuprins:

„b) cu titlu oneros:

— 8% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului, dar nu mai puțin decât remunerația lunară calculată potrivit dispozițiilor de la art. 7 pct. A lit. a).”

Totodată, art. 7 pct. B lit. b) din metodologie va avea următorul cuprins:

„b) cu titlu oneros:

— 7% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;

— 3% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

Remunerația calculată prin aplicarea celor două procente însumate nu poate fi mai mică decât remunerația calculată potrivit dispozițiilor de la art. 7 pct. B lit. a).”

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite apelul formulat de apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor împotriva Hotărârii arbitrale din 30 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 27 aprilie 2010, prin Decizia ORDA nr. 180/2010, în contradictoriu cu intimații Asociația pentru Tehnologie și Internet (APTI), Asociația Națională a Internet Providerilor din România (ANISP), S.C. Orange România — S.A.

Schimbă în parte hotărârea arbitrală apelată cu privire la dispozițiile art. 7 pct. A lit. b) și art. 7 pct. B lit. b), în sensul că:

Art. 7 pct. A lit. b) va avea următorul cuprins:

„b) cu titlu oneros:

— 8% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului, dar nu mai puțin decât remunerația lunară calculată potrivit dispozițiilor de la art. 7 pct. A lit. a).”

Art. 7 pct. B lit. b) va avea următorul cuprins:

„b) cu titlu oneros:

— 7% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;

— 3% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

Remunerația calculată prin aplicarea celor două procente însumate nu poate fi mai mică decât remunerația calculată potrivit dispozițiilor de la art. 7 pct. B lit. a).”

Menține celelalte dispoziții ale hotărârii arbitrale apelate.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 5 aprilie 2011.

Președinte,
Melania Stanciu

Judecător,
Mihaela Paraschiv

Grefier,
Noemi Gratiela Stanciu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 523814